

ΕΡΡΙΚΟΥ ΑΝΤ. ΣΚΑΣΣΗ

Μέλους τῆς Ἀκαδημίας Ἀθηνῶν

Ὁμοτίμου καθηγητοῦ τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΤΟΥ ΛΑΤΙΝΟΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΛΕΞΙΚΟΥ *

νέος Stat. Th. 8,555. advena gnarus (βέβηλος, ἀγνώς) studiorum Apul. m. 1,1,10.

advenero, i. adveneror.

? **advenientia**, ae, θ. (advenio) = adventus. ἀφίξεις *Sis. h. 25 (π. Non. 161) **ἀ.λ.**

ad-venio, vēnī, ventum 4 προσέρχομαι, ἀφικνοῦμαι, παραγίγνομαι (εἰς τόπον, ἐπὶ τόπον), συν. accedere, ἀντ. abire, exīre. Α) κυρ. 1. ἀπολ. καὶ μετὰ ἐπιρρ. χρονικοῦ τοπικοῦ καὶ ἐπιρροηματικῶν φράσεων ἢ μετὰ προθ. καὶ λέξεων δηλουσῶν σχέσιν τόπου. advenis modo? admodum (ἔρχεσαι αὐτὴν τὴν στιγμήν; ναι τώρα) *Te* (οὕτω in tempore *P*. *Te*, intro *P*, huc *Te*, aliquo *Su*, a portu, a foro *P*, ā Romā (ἀπὸ τῶν περιχώρων τῆς Ῥώμης) *L*, ab urbe *M*, ex Asiā *P*, Delphos *Ci*, ex proelio *Cu* *Ta*, ex Carysto huc *P*, Athenis, Lemnō Athenas *P*, Athenis Megaram Com. inc. 3, ad forum, ad aliquem, in domum, domum noctu, in portum ex Ephesō

P, in provinciam *Ci*, Chalcidem *L*, Tyriam urbem *V*, delūbra Dianae *VF*. Σπαν. δοτ.: tectis meis *VF*. Ἀπολ.: μετὰ δοτ. ἢ ἀφαιρ. ἀπολ. Philippus inopinantibus adventit Liv. 4,28,6 κ.ἀ. (πρβλ. κ. alter consul victore exercitu adventit Liv. 9,13,10), mari adveniente (sc. per aestum ad litus τ.ἔ. ἐν καιρῷ τῆς πλημμυρίδος) *Pl*. — Πρὸς δῆλωσιν σκοποῦ: α) μετὰ ὑπτίου εἰς -um: adtractatum adventit (ὁ Θυέσσης τὸν Ἀτρέα) Acc. trag. 198. te oratum advenio *P*, me accusatum adventit? *Te* (πρβλ. καὶ Amm. 28,5,2. καὶ tibi suppetias (sc. ad supp.) adveni (βοηθήσων σοι) Plaut. Men. 1020. β) μετὰ μετοχῆς ἐνεστ. ἢ μέλλοντος: expetens *Te*, pervasurus *Am*. γ) μετὰ γερονδ. ἢ τοῦ causā: ad aquam praebendam *P*, ad inferias *Ca*, eius belli gerendi causā *Ci*. 2. μτφρ. ἔρχομαι, προσεγγίζω, πλησιάζω, φθάνω (ἐπὶ χρόνου καὶ τῶν ἐν χρόνῳ συμβαινόντων). dies (hora *L*) advenit (ἤγγικε τὸ τέρας τοῦ βίου) *Ci*,

* Ἐκ τῆς Ἑπιστημονικῆς Ἐπετηρίδος τῆς Φιλοσοφικῆς Σχολῆς τοῦ ἔτους 1964 - 1965, σελ. 125 - 144.

ubi periculum advēnit (ἐπλησίασε) *S.* morbi advenientes (ἐνσκήπτουσαι) *Ci.* ΣΥΝΤ.: Ἡ μητ. adveniēns (= ἅμα ἐλθὼν) τίθεται συχνάκις ἀντὶ ipso adventū (= ἅμα ἐλθὼν) τίθεται συχνάκις ἀντὶ ipso adventū (= ἅμα τῇ ἀφίξει, εὐθὺς ὡς ἦλθε) Plaut. Amph. 161. Ter. Haut. 182. Cic. Verr. 3,63. Sall. Iug. 106,1. Liv. 7,39,15 κ.ά. — Ἐνεστώς ἀντὶ παρακειμένου: ego Lemno advenio Athenas nudius tertius (ἔχω πρὸ τριῶν ἡμερῶν ἐπανελθεῖ) *P* (πρβλ. Ter. Eun. 345). *O*δσ. adveniēns, ntis (πλθ. advenientes) Cic. Att. 6,3,4. Plaut. Amph. 665, *Vi, VM, Se, Me.*

→ Ἀρχ. τύποι: ἐνεστ. ὑποτ. adveniat (ἐν τέλει στίχου ἀντὶ adveniat) Plaut. Pseud. 1030. arvenio Diom. I 452, 29.

adventī, γεν. ἐν. ἰ. adventus τέλ.

adventīcius 3 (advenio) λέξεις κυρίως τῶν φιλοσόφων. 1. γεν.: ὁ ἐκ τῶν ἔξω, ὁ ἔξωθεν προερχόμενος. α) ἔξωτερικὸς (συν. externus, ἀντ. innatus, insitus). nullo -cio pulsū (ἄνευ ὠθήσεως προερχομένης ἔξωθεν, ἀντ. suo motū) *Ci.*, adventiciū (μὴ ἐκ συγγενείας, ἔξωσυγγενικὸν) *Ci.*, πλθ. -cia auxilia (ξένα ἐπικουρίαι) *Ci.*, adiumenta (= corporae ἐπικουρίαι ξένα) *Am.*, doctrina (ἄλλοδαπή παιδεία, ἡ ὀητορική, ἀντ. domestica) *Ci.*, genus -cium volucrum (πρβλ. volucres advenae *Ci*) *Vr.*, -ciae mercēs... mores (ἐμπορεύματα... ἥθη ἐπίσκατα) *Ci.* *Am.*, pecunia (ἀργύριον ἔκτακτον, χρήματα προερχόμενα οὐχὶ ἐκ τοῦ πατρὸς ἀλλ' ἐκ κληρονομίας ἄλλου προσώπου) *Ci.*,

fructus -us crediti (ἐκτακτος πέρα τοῦ νομίμου κάρπωσις ἐκ τῆς ὀφειλῆς, ἀπρόβλεπτος, συμπληρωματική, πρόσθετος ὠφέλεια) *L.* 2. ὁ ἀφορῶν εἰς τὴν ἀφίξιν (adventus), ὁ ἐπὶ τῇ ἐπανόδῳ παρεχόμενος. -a cena *Su* καὶ ἀπλῶς adventicia, ae θ. *Pe.* = δεῖπνον ὑποδοχῆς («ὑποδεκτικὸν» *Πλουτ.* Συμπ. 8,7) δ. ἐπιδημίας ἐνεκα, δ. ἐπὶ τῇ ἐπανόδῳ πρβλ. τὰ τῶν Ἑλλήνων «ἐπιδήμια» «καταγῶγια» εἰς *Πλουτ.* Ἡθ. 727. — Β) (Ἰδ. καὶ adventoria [ἐνν. cena]). *O*δσ. ἐν. **adventīcium**, ἱῖ οὐ. α) ex adventicio (ἐκ κληρονομίας ἄλλου οὐχὶ ἐκ τοῦ πατρὸς, ἀντ. de meo) *Pl*². β) ἔξ ἔξωτερικῆς, ἔξ εὐτυχὸς συμπτώσεως, ἐκ μεγάλης τύχης ἢ κέρδους *Se. Πλθ.* **adventicia**, δρμ οὐ. τὰ ἐπείσκατα *Cic.* top. 69 (ἰδ. assumo I τέλ.). **adventicia**, ae θ. (Ἰδ. adventicius 2), ὑποδοχή. hac me -ā (sc. lapidibus) excipere frequentia solet (τὸ ἐν τῷ θεάτρῳ πλῆθος μὲ ὑποδέχεται μὲ λιθοβολισμούς, μοῦ λέγει τὸ «καλῶς ὥρισε» μὲ πέτρες) *Petr.* 90,5.

advento, —, —, 1 (ἄνευ μέλλοντος καὶ προκμ. intens. τοῦ advenio) ἐπὶ ἀνθρώπων, θεῶν, στρατοῦ, βασιλέων, ζώων (καὶ νεκρῶν *Stat. Th.* 4,500. 8,6 κ.ά.), alicui, πλησιάζω ἐν σπουδῇ, μετὰ σπουδῆς (προσ)έρχομαι, προσεγγίζω, ἀντ. decēdo. Ἀπολ. si mors adventet (ἐάν ὁ θ. συμβῇ) *Ci.*, adventare et prope adesse iam debes *Ci.* tempus quo accipiendo Armeniae regno (δοτ.) adventabat (καθ' ὃν χρόνον ὁ Τιριδάτης ἤρχετο νὰ δεχθῇ τὸ βασίλειον τῆς Ἀρμ.) *Ta.* adventans senectus (τὸ ἐγγίζον

ταχέως γῆρας) *Ci*, adventante urbi clade (προσεγγιζούσης ταχέως τῆς ὀλεθρίας διὰ τὴν Πρώμην καταστροφῆς) *Ta*, te id monitum — ο (ἤκω ταῦτά σε νοουθετήσω) *P*, — ad Italiam *Ci*, *b. Alex. Verg. A.* 11,54, ad Nicopolin *b. Alex.*, Roman *S*, *Ve*, *G*, propinqua Seleucia (εἰς τὰ περίχωρα τῆς Σ.) *Ta*, civitatem *Ap.*, barbaricos pagos *Am.*, sub finem *V*, portis (δοτ.) *St*, huc *Ca*, quo *H b g.*, μετὰ τῆς προθ. ab *Am*, μετὰ τῆς ex *L*, μεθ' ἀπλῆς ἀφαιρ. *Tac.* h. 5,23 κ.ἀ. *Stat. Th.* 5,640.

adventor, ōris ā. (advenio) = frequentator. 1. θαμών, ὁ φοιτῶν εἰς καπηλεῖον (μαγειρεῖον *Vr*, *Apul. m.* 1,9,7 ἢ εἰς ἐταῖραν *Plaut. Truc.* 96. 616. basiola meretricum poscunnummia (φιληματία αἰτοῦντα νομίσματα, αἰτητικά νομισμάτων) *adventorum negantinummia* (ἀρνούμενα, ἀρνητικά νομισμάτων) *Apul. m.* 10, 21,8. 2. ἐπιδημῶν = peregrinus. *Plaut. As.* 359.

→ Ἀρχαϊκῶς: arventores. *Prisc. gramm.* II 35,3.

adventōria, ae θ. (κατὰ παράλειψιν τῆς λ. cena) = adventicia. *imperavi mihi* (ἐπέβαλον ἐμαυτῷ) *ut aures tuas exciperem adventoriā* (νὰ ἐστιάσω τὸν φίλον μου ἢ τὰς ἀκοὰς τοῦ φίλου μου διὰ γεύματος ὑποδοχῆς με ἀνάγνωσιν ἐπιγραμμάτων) *Mart.* 12 praef.

adventus -ūs (δοτ. ἀφ. πλθ. -ibus) ā. ἀφίξεις, ἐλευσεις, ἀντ. abitus, decessio, discessus, profectio, συν. aditus, introitus, reditus. 1. ἀφίξεις. *adventū meo P*, -ū patris

P, aditū adventūque *Ci*, primo -ū *C*, -ū Caesaris in Galliam *C*, -us nocturnus ad urbem *Ci*, -us viri *H*, ad Pompeium noster -us *Ci*, Gallicus -us (ἀφίξεις, ἐπιδρομή τῶν Γαλατῶν) *Ci*, -um exspectare *Ci*, adventūs (δ ν. π λ θ.) mei (πάντοτε ὁσάκις ἤρχόμην, ἀντ. profectioes meae) *Ci*, *μτμ.* -ibus se offerre ὑπαντῶ τοῖς ἐρχομένοις) *Ci*, aliarum gentium -ibus (διὰ τῆς μεταναστεύσεως ξένων λαῶν) *Ta*, uno -ū nostri exercitus deleti sunt (= ἀπλῆ ἀφίξεις, ἐμφάνις τοῦ στρατοῦ ἡμῶν ἤρκεσε πρὸς καταστροφὴν αὐτῶν) *Ci*, 2. ἐπιφάνεια, ἐμφάνις (θεοῦ). auxilium -usque dei (βοήθεια καὶ ἐπιφάνεια [ἐμφάνις] τοῦ θεοῦ) *V*, *πρβλ.* *Ovid. m.* 15,671. f. 1,240. *Vitr.* 6,6,8 (ἐπὶ ἐμφανίσεως ἐπὶ τῆς σκηνῆς). 3. (ἐπὶ πτηνῶν, ζώων) ἐμφάνις, ἀφίξεις (ἐρχομός) *Pac. P Lu.* 4. ἐπὶ ἀψύχων, ἀστέρων κ.τ.τ. -us myoparonum (δ κατάπλους τῶν μ.) *Ci*, classis Romanae -us in Africam *L*, adventus Ōreum (= ad Ōreum) *L* *πρβλ.* *Caes. civ.* 1,27,2. *Verg. A.* 5,36. stellarum -ū fugari Helenam (διὰ τῆς ἐμφανίσεως [τῶν ἀστέρων τῶν Διοσκούρων] διώκεται ἢ Ἑλένη τ.ἔ. ἡ tempestas) *Pl.* — *Μτφρ.* : -us (διείσδυσις) in animos et introitus imaginum *Ci*, -us maiorum (ἐνσκηψις, ἐκρηγξις, ἀρχὴ τῶν δεινῶν) *Ci*, -us ignaviae *P*, multo ante lucis -um (πολύ πρὶν ἐξημερώσει) *S*, veris -us *Hor. c.* 1,23,6. -us solis (ἀνατολὴ τοῦ ἡλίου) *Pl.*, tuo -ū (["Ἐσπερε], κατὰ τὴν ἐπιτολήν σου) *Ca.*

→ Γεν. ἐν. adventi Ter. Phorm.
154.

adverbero, —, —, 1. πλήττω (χιτυῶ). -at unguibus armos (διὰ τῶν ὀνύχων τῆς δοράς τῆς τίγρεως πλήττει τοὺς ὄμους [τοῦ ἵππου]) Stat. Th. 9,686. **ἄ.λ.**

adverbium, ιῖ οὐ. (ad κ. verbum), ἐπίρρημα Vr. (παρὰ τοῖς Gramm.), Quint. 1,4,19. 1,5,50 κ.ἄ., P. -F.

ad-verro, —, —, 3 1. φέρω σαίρων, ἀπομάσσω, σπογγίζω, καθαρίζω (σκουπίζω). incultos aris crines (διὰ τῆς ἀτάκτου κόμης μου τοὺς βωμοὺς) Stat. Th. 4,203. **ἄ.λ.** (ἐν *Stat. 4,711 [vñn advolvensque]).

adversābilis (advors-), e (advorsor) = pervicus, pervicax (Non.) ἔτοιμος πρὸς ἀντίστασιν. animo adversabili (δυσπειθῶς σκληροτραχῆλως, ἰσχυρογνωμόνως) *Acc. trag. 158 R (ἄλλοι ἄλλως).

adversāria, ὄrum, οὐ. πλθ. 1. (κατὰ παράλειψιν τῆς λ. scripta) τὸ (πρόχειρον) ἡμερήσιον τῶν ἐμπόρων βιβλίον, τὸ ἡμερολόγιον, ἀντ. tabulae ἢ codex accepti et expensi ἦτοι τὸ καθολικόν, τὸ περιέχον τὸ δοῦναι καὶ τὸ λαβεῖν Ci, in -a referre Ci, in -iis relinquere Ci, adversariis nihil credere Ci, -a (τὸ πρόχειρον βιβλίον) neglegenter scribere (ἀντ. tabulas [τὸ καθολικόν] diligenter conficere) Cic. Q. Rosc. 7. -a sunt disiecta (ἀντ. tabulae in ordinem confectae) Ci. (*Id. caudex κ. commentarii). 2. οἱ λόγοι τὰ ἐπιχειρήματα τῆς ἀντιπάλου μερίδος, τοῦ ἀνταγωνιστοῦ = verba adversaria. sua

confirmare -a evertere Cic. or. 122.

adversārius 3 (adversus), συγκρ. ἑλλείπει, ὑπερθ. maxime -us Ci C (μόνον ἐπὶ ἀνθρώπων, ὥς contrarius ἐπὶ πραγμάτων) ἐναντίος. 1. (ὁ πρὸ τῶν ὀφθαλμῶν ὢν), ἀντίθετος, ἀντίδικος, ἐχθρὸς, πολέμιος, alicui ἢ alicui rei. Volcanus Venerist (Veneri est) P, seditiosis -us Ci, factioni populus N, honori nostro -ii Ci, largitioni tribuniciae -us L, res -a (= importuna) est in iudicio ...Plancio Ci, id adiumentum mihi erat (= damnosum) Ci, vis iuri maxime est -a Cic. Caec. 5. quibus rebus nox maxime -a est Caes. civ. 2,31,7. *Εν τῇ σημασίᾳ τοῦ ἀντιπάλου, δυσμενῆς γίνεται χορηγία τοῦ adversus, π.χ. res adversae (ὄχι res adversariae). Οὗ σ. **adversārius**, ιῖ ἄ. (ἀπολ. καὶ μετὰ γενικῆς προσ. ἢ πρην.), ὁ (ἀπὸ πάσης ἀπόψεως) πολέμιος, ἀντίδικος, ἀνταγωνιστής, ἀντίτεχνος, πολιτικὸς ἀντίπαλος, ἐχθρὸς τῆς πατρίδος P Te Ci C N L κ.ἄ. **adversāria**, ae θ. α) κνρ. ἢ ἐχθρά, ἢ ἀντίπαλος = inimica. Se VM. β) μτρρ. (ἐπὶ πραγμάτων) est tibi gravis -a constituta..., expectatio (ἔχεις ἐχθρὰν φοβερὰν ὅλην ἔτοιμον, τὴν ἐλπίδα ἐπὶ σὲ) Cic. epist. 2,4,2. — *Id. κ. adversāria, -orum.

→ Γεν. ἐν. adversari Afr. com. 270. γεν. πλθ. advorsarium Ter. Hec. 22 pr., adversarium Pompeius π. Cic. Att. 8,12 D 2. Pa-neg. 9,9.

adversātor, ὄris ἄ. (advorsor), ὁ ἐναντιούμενος, ὁ ἀντίμαχος = ini-

micus, ἀντ. auxiliator, fāutor. Apul. Socr. 5,12.

adversātrīx (advors-, γεν. īcis), θ. ἡ ἐναντιούμενη, ἡ ἀντίμαχος (ἀντ. adsentatrix). Plaut. Most. 257, in ea re alicui advorsatricem esse Ter. Haut. 1007.

adversē, ἐπίρο. (adversus), κατὰ τρόπον ἀντίθετον, ἀντιλόγως, ἀντιλογικῶς, ἀντιροητικῶς = contrariē. adverse dictum Gell. 3,16,8. **ἀ. λ.**

adversio, ὄνις θ. (adverto), animi adversionem *Cic. Arch. 16 (animadversionem *codl.*, *vñ* remissionem Müll. κ. ἄ.) *b. Hisp. 22,3 (*vñ* ex aversione).

adversitās, ἄτις θ. (adversus), ἡ ἀντιδραστικὴ δύναμις (τοῦ ἀντιδότου), ἀνιένδειξις. Plin. 11,90 (κατὰ τῶν scorpiones). I. adversor 5.

adversitor (advors-), ὄρις ἄ. (advorsumitor, δοῦλος, ἐπιπεφορτισμένος νὰ ὑπαντῇ [qui advorsum it], ἐν ὧρα νυκτὸς τῷ κυρίῳ αὐτοῦ ἐπιστρέφοντι ἐκ διασκεδάσεως εἰς τὸν οἶκον) Plaut. Stich. 443 προβλ. αὐτ. Most. 880 ἐξ. καὶ Donat. εἰς Ter. Ad. pr. 27 qui aduorsum ierant.

adverso (advorso) 1 (*intens.* τοῦ adverto), διευθύνω συνεχῶς πρὸς τι. animum pe... (προσέχων οὐ διαλείπω, προσέχω ἐπιμελῶς, εἰμαι πολὺ προσεκτικὸς νὰ μὴ...) Plaut. Rud. 306. **ἀ. λ.**

adversor 1 (adversus). 1. ἀμτβ. εἶμαι ἐναντίος, ἀντίθετος. adversante et repugnante naturā (παρὰ τοὺς νόμους τῆς φύσεως, παρὰ τοὺς φυσικοὺς νόμους) Ci, non -nte collegā (ἀντ. adiuvante) Ci, perpaucis ad-

versantibus (μικροῦ ἀριθμοῦ μόνον ἐναντιουμένου) Ci, -nte fortunā (ἀντ. suffragante = εὐνοούσης τῆς τύχης) Ci, -nte ratione (ἂν καὶ ἡ λογικὴ ἦτο ἀντίθετος) Ci, -ntibus dis (ἐναντιουμένων, ἀκόντων τῶν θεῶν), Cu, -nte vento ἡ -ntibus ventis (ἐναντιουμένου τοῦ ἀνέμου) Ta Pl², -nte undā (τῶν κυμάτων ἐναντ.) Ta. 2. ἐναντιοῦμαι (ἀντ. adsentior, concedo, faveo, assentor, suffragor). noli adversari mihi Te, tibi de re P, dis P, vobis Ci, non adversata petenti (sc. Iunoni) adnuit (ἡ Λιδῶ) Verg. A. 4,127. — Μετὰ τοῦ advorsum, contra: nolo -ari tuam advorsum sententiam P, contra -ari (κατὰ πλεονασμόν) Plaut. Cas. 253. adversus regem Ta, legi Ci, tuae libidini (ἀντ. concedere) P. 3. μετὰ δοτ., ἀνθίσταμαι, ἐναντιοῦμαι, ἐναντιοῦμαι διὰ τῆς βίας. classibus, eis Ci, κ. ἄ. ἄ. 4. ἀντιλέγω = contra dicere. Naev. com. 7, P Te Ci κ. ἄ. Plin. 28,28. non -atur ius quo minus suum quidque cuiusque sit (τὸ δίκαιον δὲν ἀντιτίθεται quo minus singulae res sint suae cuiusque *Madv.*) Cic. fin. 3,67. rogationi (τῇ εἰσηγήσει νόμου) Liv. 45,21,3. 5. ἀντενδείκνυμαι (παρέχω ἐνδείξεις ἐναντίας, ἀντιδρῶ) μετὰ δοτ. ἡ contra + οἰτ. Plin. 27, 65. 29,104. 30, 20 (ἰ. καὶ adversitas). 6. alicui εἶμαι ἐχθρὸς τινι. his (sc. cimicibus [i. cimex]) scolopendra -atur Plin. 29,64: attelebi noctuis -atur Plin. 29,92. 7. ἀντιδικῶ Plin. ep. 3,9,25. Ἡ μτχ. **adversāns**, ntis ἄ. κ. πλθ. adversantēs, ium ἄ. Apul. Flor.

18,67. α) ὁ ἐναντιούμενος, ὁ ἀντίπαλος. *adversantibus asper L*, *ne-cem repraesentantes -ntibus Su*. **adversantia**, *ium οὐ. πλθ.* α) τὰ ἐναντία, τὰ ἐναντιούμενα = *res repugnantes* *Apul. Plat. 1,8,17.* β) τὰ ἀντίδοτα *Plin. 27,76.*

→ *adversor* κ. *advorsor* *Naev. P. Te*, *advorsor Sall. Iug. 26,2.* *advorsarier* = *advorsari* *Plaut. Amph. 703. Stich. 513.*

adversum, *i. 2.* *adversus.*

1. **adversus** 3 *Padi μΣ Pl* καὶ *Y* *Caes. π. Cic. Att. 10,8 b¹, Su *L* (ἀλλὰ καὶ *magis -us Te*, *maxime -us Ci*). 1. (ὑπ)εναντίας, ἀντίος, ἀντιμέτωπος (ἀντιπρόσωπος), *ἀντ. aversus*, *supinus*, *resupinus*. *adversi* *stant* (εἶναι [ἐπὶ τῆς γῆς] οἱ ἀντίποδες ἡμῶν = *adversa nobis urgent vestigia Ci* ἢ *adversis vestigiis slant contra nostra vestigia Ci*) *Cic. rep. 6,20.* -*is* *hostibus* *occurrebant* (ἀπῆντων, ὁπῆντων τοῖς πολεμίοις ἀντιμέτωποι [πρόσωπον πρὸς πρόσωπον] *C*, -*is* *hostibus* *concurrere* (προσβάλλω τὸν ἐχθρὸν «κατὰ στόμα», κατὰ μέτωπον *ἀντ. ab ter-go*) *S*, *nostris -sae* *constiterunt* (αἱ νῆες ἔστησαν, παρετάχθησαν ἀπέναντι τῶν ἡμετέρων) *Caes. g. 1,14,3.* — *Οδσ. adversus*, *i ᾧ. 1.* ὁ ἀντίπαλος *Sall. Cat. 52,7. Iug. 97,5.* Καὶ *adversa*, -*ae θ.* *Quint. 12,1,2.* *Verg. A 12,307* ἐπ. *L Ta Ml. 2.* ἐπὶ τῶν μερῶν τοῦ σώματος καὶ ἰδίᾳ ἐπὶ στρατιωτῶν. *dens* (ἐμπρόσθιος ὁδὸς) *Lucil, Ci*, *pectus* *Cacl. hist. 44. b. Afr. V O L κ.ᾶ., corpus Ci κ.ᾶ., ore -o Ci κ.ᾶ., manus -a* (τὸ ἐνδον

μέρος τῆς χειρός, ἡ παλάμη) *Ci* (πρβλ. *Quint. 11,3,114*), -*a itinera* (πορεῖαι πρὸς τὰ πρόσω, κατὰ μέτωπον) *Ta*, *cicatrices -so corpore exceptae* (οὐλαὶ ἐκ τοῦ πρόσθεν τοῦ σώματος, ἐπὶ τοῦ στήθους) *Ci*, *in os adversum vulneratur* (δέχεται ἀνταίαν πληγὴν εἰς τὸ πρόσωπον) *C*, *vulnera -a* (τραύματα ἐκ τοῦ πρόσθεν, *ἀντ. aversa* ἐκ τῶν ὀπισθεν) *Ci*, *adversis vulneribus conciderunt* (ἀπέθανον γενναίως, ἔπесαν πληγέντες ἐκ τῶν ἐμπροσθεν) *S. Μτφρ.* *adversum bellum* (σφοδρὸς μέχρι θανάτου ἢ φονικὸς πόλεμος) *H* (= τὸ Ὁμηρ. δῆϊος πόλεμος), *Μτφρ.* *pugnantia secum frontibus adversis compo-nere* (θέτω τὰ ἀντίθετα εἰς ἀντίκρου-sin [μέτωπον με μέτωπον]) *Hor. s. 1,1,102* (πρβλ. κ. *Verg. g. 2,526*). 2. περὶ πραγμάτων ἀντιθέτως κινουμένων, *ἀντ. secundus*. *aqua P*, *adversae rerum undae ὑπαλλαγή* ἀντὶ *adversarum rerum undae* (ἄβυσσοι τῆς θαλάσσης καὶ τῆς μοίρας) *H* (πρβλ. κ. *Catull. 64,128* *adverso flumine* [ἀντίως τῷ ποταμῷ, ἀνὰ τὸν ποταμόν, ἀνὰ τὸν ῥοῦν, *ἀντ. secundo flumine*]) *C*, *amnem -um superare* (ὑπερνικῶν πλέω ἀνὰ τὸν ῥοῦν τοῦ ποταμοῦ, ἀναπλέω τὸν ποταμόν) *V O*, *Tiberis L*, *mare Ta*, *tempestas* (ἐπὶ ἀνέμον καὶ τοικυμίας, *ἀντ. tranquillitas*) *Te Ci l*, *ventus -us* (ἐναντίος) *navigantibus Ci. Μτφρ.* *sic secundo vento utere* *sic -so resiste Pl²*, *aer G*, *procella V*, *auster H*, *Notus -sā proelia fronte gerit* *Ovid. trist. 1,20,30*, -*us Euro* (δορ.) *Zephyrus Se*, -*us Romanis*

(δοτ.) *coortus ventus* *L.* 3. ἐπὶ τοῦ φωτός, κεραυνοῦ, πλανητῶν: *intueri solem adversum* (ἀντιβλέπω εἰς τὸν ἥλιον, θεωῖμαι ἀπ' εὐθείας τὸν ἥλιον) *Ci* (πρὸβλ. *adversos intueri solis radios Pl*), *sole -so* (ἀντικρὺ ἀπέναντι τοῦ ἡλίου) *V Pl*, *fulgur -um* (ὁ ἔμ-προσθέν τινος πίπτων κεραυνός) *Su*, *-so ire motū* (ἐπὶ τῶν πλανητῶν) *Pl*. 4. ἐπὶ ὀργάνων. *hastis -sis* (προ-τείνοντες τὰ δόρατα, προτεταμένα ἔχοντες τὰ δόρατα) *V*, *-tela* (τὰ ἀκόν-τια τοῦ ἐχθροῦ) *Q*. 5. ἐπὶ τόπων ἀκι-νήτων ἢ ἐπὶ τῆς θέσεως τῶν ἀστρῶν *-ā viā* (κατ' εὐθείαν) *P*, *collis ad- versus huic* (λόφος ἀπέναντι τού-του [βλέπων εἰς τὸν ποταμὸν]) *C*, *adverso colle evadunt* (ἐξορμῶσιν ἀναριχώμενοι [= *σκαλλώνοντες*] εἰς τὸ πρόσθεν μέρος τοῦ λόφου) *S*, *ripa Ci*, ...*Scyllaeque* (δοτ.) *-sa Charyb- dis O*, *per- ...adversi cornua Tauri* ([θὰ πρόπη γὰ διέληθης] μεταξὺ τῶν κεράτων τοῦ ἀπέναντί σου (ἀστερι-σμοῦ τοῦ Ταύρου) *O*. 6. ἐπὶ σωμα-τῶν ἀκινήτων. *monumentum -sum* (τὸ ἔμπροσθεν μέρος τοῦ μνημείου) *Ci*, *basis* (τὸ πρόσωπον, [φάτσα], τὸ μέτωπον τοῦ βάρους) *Ci*, *quer- cus* (ἡ ἀνικρὺ δρυς) *V*. Οὐσ. **ad- versus**, ἰ οὐ. ὁ ἀπέναντι τόπος ἢ μέρος ἢ διεύθυνσις *ventus* (*sc. a- quilo...*) *adversum tenet Athenis* (ἀφ.) *proficiscentibus* (δοτ. ὁ ἀνε-μος [τ.ἔ. ὁ βορρᾶς] κρατεῖ τὴν ἀντί-θετον διεύθυνσιν [εἶναι ἢ πνέει ἀντί-θετος, ἐναντίος] διὰ τοὺς ἑξ Ἀθη-νῶν ἀναχωροῦντας) *N*, *adversa ut cerneret* (ἔχει τοὺς ὀφθαλμοὺς ἐν τῷ μετώπῳ] ἵνα βλέπῃ τὰ ἀπέναντι)

**Plin.* 8,87 (*a.l.* *adversos cernere*). Ἐπιρ/κῶς: *ex adverso* (ἐκ τοῦ ἐναν-τίου, ἀπέναντι, ἀντικρὺ) *L* κ.ἄ., *in adversum* (ἀντιθέτως, εἰς τὸ ἀντί-θετον μέρος ἢ κατεύθυνσιν) *VL* κ.ἄ. 7. *μτφρ.* ἐναντίος, ἀντίθετος, ἐχθρός, δυσμενής = *inimicus*. Συχνάκις συνά-πτεται συνωνύμοις: *adversus infes- tusque, infensus et adversus. ge- nus -nobis Ci*, *-ā patrum volun- tate* (ἀκόντων τῶν Συγκλητικῶν = *adverso senatu L*) *L*, *-susdiis ἀκόν- των τῶν θεῶν, ὑπὸ τὴν δυσμένειαν τῶν θεῶν = adversos habere deos Pr*) *L Cu*, *volgus quieti -us* (ὄχλος, ἐχθρὸς τῆς ἡσυχίας) *S*, *-a subsellia* (ἐδῶλια ἐφ' ὧν ἐκάθητο ἡ ἀντίπαλος μερὶς) *Q*, *auribus -is* (ἀντ. *secun- dis*) *accipere* (ἀκούειν δυσμενῶς ἀντ. εὐμενῶς) *L*, *-us factioni Barcīnae* (ἀντίπαλος τῆς μερίδος [τοῦ κόμμα-τος] τοῦ Βάρκα) *L*, *cohortes* (ἐχθρι-καί, ἀντ. *sociae*) *Ta*. Μετὰ παθητ. σημασίας. *quis* (ἀντὶ quibus = *Ro- manis*) *omnia regna advorsa* (= *ini- mica, infesta*) *sint* (οἷς [Ρωμανοὺς ἢ δεσποτικὴ μαγία, λέγει ὅτι] καθι-στᾷ ἐχθροὺς πάντων τῶν βασιλείων *S*. 8. *δυσμενής, ἀντίξοος, ἀντίθετος, ἐναντίος* (ἀντ. *secundus, prosper*), *in re -ā P*, *rebus adversis P* κ.ἄ., *res -ae* (αἱ συμφοραὶ) *P Te Ci* κ.ἄ., *-so tempore navigare Ci P*, *fortu- na* (ἀντ. *prospera, secunda*) *Pa Ci N V*, *casus Ci*, *proelium facere* (μάχομαι ἀνεπιτυχῶς, ἀντ. *secun- dum* = *proeliis secundis uti Ci*) *C*, *pugna Ta*, *omina* (ἀπαίσιος, δυσμε-νὴς οἰωνός) *Ta*, *auspicia Su*, *VM*, *adversā avi* (παρὰ τὴν ἀπαγόρευσιν

τοῦ οἰωνοῦ) *Pac. fr.* (= Cic. div. 1,29), *augurinum* (= inimicum omen) Acc. tr., quae adversa videntur (= dura difficilia) *Ci*, leges nobilitati *L*, *navigatio* (πλοῦς δύσκολος) *Ta*, *valetudo* (ἀδιαθεσία) *L*, *locus* (τόπος, ἔδαφος μὴ εὐνοϊκόν) *S*. Μετὰ δοτ. *res plebi -a L*, *annus -us frugibus* (ἔτος κακῆς συγκομιδῆς καρπῶν) *L*. Οὐσ. **adversum**, ἱ, οὔ. (μόνον κατὰ γεν. si quid adversi *Ci* κ.ἄ. καὶ ἀπαξ κατ' αἰτ. ἐν. Verg. A 9,209 = letum ἰ. κατωτ.), συνηθ. κατὰ πλθ. **adversa**, ὄrum οὔ. ᾶ) δύσβατος φύσει τόπος. per adversa montium *L T*, tempestatum ac fructuum -a *Ta*. β) ἀνυχία (ἀναποδιά) τῆς τύχης, κακόν, θάνατος, ἀντιξοότης κ.τ.τ. aliquid ἢ nihil adversi (κακόν τι, οὐδὲν κακόν) *Ci* κ.ἄ., si quis in adversum (= in letum) rapiat (ἐνν. me) casusve deusve Verg. A 9, 209, ad -a alicuius (αἱ δυστυχίαι τινός) *Te Pl Ta*, -a probant magnos (ἡ ἀντιξοότης εἶναι δοκιμασία τῶν μεγάλων ψυχῶν, ἡ ἄ. δείκνυσι τοὺς μεγάλους ἄνδρας) *Pl*², *adversorum solatia litterae* (τὰ γράμματα εἶναι ὁ παρήγορος, ἡ παρηγορία, ἡ παραμυθία τῆς δυστυχίας) *Q*. 9. *t.t.* τῆς διαλεκτ. (= contrarius ἀντ. par), ἀντίθετος (κατὰ τὴν ἔννοιαν) εἰς τὸ αὐτὸ genus ὀνομάτων (π.χ. sapientia καὶ stultitia) Cic. top. 47. or. 65. *adversa virtuti malitia* Quint. 12,1,35 κ.ἄ. Οὐσ. τὸ ἐναντίον, τὸ ἀντίθετον (= contrarium). paria paribus referunt adversa contrariis (...κάμνουσι νὰ ἀνταποκρίνονται τὰ ὅμοια τοῖς ὁμοίοις, τὰ

ἐνάντια τοῖς ἐναντίοις) Cic. or. 65. *res humanae fluxae et mobiles* semper in -a mutantur (τὰ ἀνθρώπινα, ἀσταθῆ ὄντα ἀεὶ [ἀκαταπαύστως] μεταβάλλονται [μεταστρέφονται] εἰς τὸ ἀντίθετον [μεταστρέφουσι τὸν θρίαμβον εἰς ἀνυχίαν, εἰς κακόν] Sall. I. 104,2. qui timet his adversa (δοῖσι φοβεῖται τὰ ἐναντία τοῖς τοῖς δηλ. τὴν πτωχείαν κ.τ.τ.) Hor. ep. 1,6,9. tot gaudia dies unus in adversa convertit, Plin. epist. 8,23,7.

2. **adversus** ἢ **adversum** (ἀρχαϊκ. **advorsus** ἢ **advorsum** *P Te* § 78). Α) ἐπίρρ. ἀντίον, ἐναντίον (πρόσωπον πρὸς πρόσωπον ἢ πρόσ. μὲ πρόσ., κατὰ πρόσωπον). clare (μεγαλοφώνως) *advorsum* fabulabor (θὰ ὁμιλήσω) *P*, *ibo -um P Te*, -um venire (ἐπὶ ἐχθρικῆς ἐννοίας) *P* πρβλ. καὶ Lucr. 5,1319. Nep. Ag. 4,6 (πολεμῶ ὥς ἐχθρὸς κατὰ τῆς πατρίδος μου) *Pel*. 1,3. Liv. 27,2,9. 37, 13,8. *alicui advorsum* ἢ -rsus ire ἢ venire = ἔρχομαι εἰς προὑπάντησίν τινος, κυρ. ἐπὶ δούλου μεταβαίνοντος νὰ πάρῃ τὸν κύριόν του) Plaut. Men. 435. Most. 876 κ.ἄ. Ter. Ad. 27. *Μτφρ.* -us tendendo nihil movere socios (παρὰ τὰς ἀντιθέτους προσπαθείας, ἐνεργείας δὲν μεταπέιθω...) Liv. 34,34,1. ἐπ. Tal. Max. 7,7,2. Sen. ben. 2,1,2. Β) πρόθ. μετ' αἰτ. (φιλικῶς καὶ ἐχθρικῶς). 1. τοπ. ἀντίον, ἐναντίον, ἐναντι, ἀπέναντι, ἀντικρύ, καταντικρύ. -us montem *C*, quae dixit me -um (= me praesente) *P*, porta quae -us castra erat *L*, -um speculum ornari

(ἀντικρὺ τοῦ κατόπτρου καλλωπίζομαι, κοσμοῦμαι) *G*, -us montes consistit hostis *L*. 2. *μτφρ.* πρὸς τινα, πρὸς τι (φιλικῶς ἢ ἐχθρικῶς), ἀναφορικῶς ἢ ἐν σχέσει πρὸς τινα, *ego* ne ut te advorsum mentiar? (ἐγώ, [μῆτέρ μου] νὰ εἶπω ψέματα διὰ σέ;) *Plaut. Aul.* 690. *Bacch.* 392. Adhibenda est quaedam reverentia adversus homines *Cic. off.* 1,99. pietas adversus deos *Cic. fin.* 3,37 (off. 3,28). Gratus -us aliquem *Se*, adversus merita Caesaris ingratissimus *Vell.* 2,69,1. adversus hostes... necessaria est ira *Sen. dial.* 3,11,1. copias -us hostem ducere *Caes. g.* 4,14,2. -us hostis pergere *S*, *μτφρ.* -us rem publicam facere (ἐνεργῶ, δρῶ ἐναντίον τῆς πολιτείας, τοῦ κράτους) *Ci C*, -us senatūs consultum *L*, adversus legem ἢ leges (περιφρονῶν τὸν ν., παρὰ τοὺς νόμους) *P Ci*, advorsum divina et humana omnia (παρὰ πάντα νόμον θεῖον καὶ ἀνθρώπινον) *S*, -us alqm stare (dimicare, esse μάχομαι κατὰ τινας) *N*, -us quem ibatur (καθ' οὗ ἐβάδιζον, ἀπροσ.) *L*, invictus -us gratiam animus (ψυχὴ ἣν ἡ εὐνοία δὲν δύναται νὰ νικήσῃ) *Ta*, -um divitias animus invictus (ψυχὴ ἀδάμαστος, ἀπρόσιτος εἰς διαφθορὰν χρηματικὴν, ἀδιάφθορος, ἄδωρος, κρείσσων χρημάτων) *S*, -us blanditias incorruptus *Ta*, gratus -us alqm (εὐγνώμων πρὸς τινα) *Se* (ἀντ. ingratius -um beneficium *Se*), egregium -us tempestates receptaculum (καταφύγιον, ἄσυλον ἐξαίρετον ἐναντίον τῶν θυελλῶν) *Pl*², id gra-

tum fuit -um te (τοῦτο εἶδες εὐχαρίστως, ἠὲ χαριστήθης μὲ αὐτὸ) *Te*, paratus -us omnia (πρὸς πάντα, κατὰ πάντων) *S*, cibus -um famem est *S*, finis meos -um armatos armis tutari (τὰ σύνορά μου κατ' ἐνόπλων δι' ὅπλων ὑπερασπίζομαι) *S*. Ἐν *δικαστ. ἐννοία*: ἐναντίον. meditare -us Brutum causam meam *Cic. Att.* 5,21,13. ridiculum! adversumne illum causam dicerem, quōi (ἄλλοι cui) veneram advocatus? *Ter. Ad.* 676. 3. ἐν συγκρίσει πρὸς, ἐν ἀντιθέσει πρὸς, κατέναντι, ἀπέναντι (+ γεν.), quid... esse duo prospera... bella Samnitium -us tot decora populi Romani? *Liv.* 7,32,8 *πρβλ. αὐτ.* 24,8,8. procul ab aemulatione adversus collegas *Tac. Agr.* 9,6. *dial.* 33,2. *ann.* 12,15,2. 15,9,6. *Petr.* 46,8. *Sen. nat.* 1,1,11. **ΣΥΝΤ.**: advorsum quam (κατὰ τὸ aliter quam, contra quam, praeter quam, in partem contrariam quam) *Plaut. Trin.* 176 (τὸ μοναδικὸν ἐνταῦθα παράδειγμα τῆς λατινικῆς συντάξεως). → ἀρχαῖκ. arvorsum *CIL* I² 581. 21. 24 (τοῦ 186 π.Χ.). Ὡς πρὸς τὴν θέσιν ἐν τῇ προτάσει δύναται σπανιώτερον νὰ ἐπιτάσσεται *P Te Titin.* com. *Hor. epist.* 1,1,75. *Sall. Iug.* 101,8. *Nep. Con.* 2,2. *Timoth.* 4,3. *Sil.* 17,361 ἢ νὰ κεῖται ἐν μέσῳ τοῦ οὐσιαστικοῦ καὶ τοῦ προσδιορισμοῦ *Plaut. Merc.* 377. *Nep. Dat.* 8,3. *Tac. h.* 5,13. Ἐν τῷ ποιητικῷ λόγῳ τοῦτο συμβαίνει συχνότερον.

ad-vertō, rti, versum 31. (τοπ.) στρέφω, κατευθύνω πρὸς... (μετ' ἀντικ. συγκεκριμ.), se in hanc plateam

Ter. Eun. 343. -ere vineta orienti (ἐκθέτω τὰς ἀμπελοφυτίας μου εἰς τὴν ἀνατολήν) *Co*, urbi agmen *V*, proras terrae (δοτ. στρέφω, κάμπτω τὰς πρῶρας [προσορμίζομαι] πρὸς τὴν γῆν, τὴν παραλίαν) Verg. A. 7, 35. puppim Colchos (στρέφω τὴν ναῦν πρὸς τὴν Κολχίδα) Ovid. epist. 12, 23. Brundisium navem *G*, in portum classem *L*, laeti advertuntur (= se advertunt) notae harenae (δοτ.) *V*, Scythicas advertitur (= se advertit) oras (ὁ Τριπτόλεμος) *O*. Ἀπολ. ducente Noto advertēre (sc. navem) coloni (= προσωρμίσθησαν) Sil. 1, 288. 2. *Μτφρ.* (ἐπὶ τῶν αἰσθητηρίων ὁργάνων κλπ.) στρέφω, κατευθύνω (τὰ αἰσθητήρια ὄργανα). monitis (δοτ.) tardas aures (ἀκούω τὰς συμβουλὰς, τὰς παραινέσεις μὲ ὧτα ἀπρόσεκτα) Prop. 1, 1, 37. ad primam vocem (τῶν οἰωνῶν) timidus aures (τὰ πλήρη φόβου, προσδοκίας ὧτα) Ovid. f. 1, 179. in quam cumque domūs adverti lumina partem (πανταχοῦ τοῦ οἴκου ὅπου ἔστρεψα τοὺς ὀφθαλμούς) *O*, sacris (δοτ.) vultūs advertite vestros ([Εὐμενίδες] στρέψατε τοὺς ὀφθαλμούς, τὰ βλέμματα ὑμῶν εἰς τὸν βωμὸν ἐνθα τελεῖται ἡ θυσία αὐτῇ) *O*, malis (δοτ. πλθ. οὐ.) advertite numen (κατευθύνετε τὴν προστασίαν σας, ἣς εἶμαι ἄξια, διὰ τὰ δεινὰ μου, ἐκδικήθηκε διὰ τὴν δυστυχίαν μου, ἣς δὲν εἶμαι ἄξια) Verg. A. 4, 611. — Ὡσαύτως animum ἢ animos (σπαν. mentem ἢ mentes) advertere (= animadvertere), dociles advertite mentes [ἐρα-

σταί] παράσχετε ἀμέριστον τὴν προσοχήν σας, τείνате οὖς εὐθήκοον) Ovid. ars 1, 267. ad alqd *Lu*, *O*, in alqd *Te*, alicui rei *Ve*, -ere animum (ἢ animos) ne... *L* (σκοπεῖν ὅπως μή...), animum -ant ne quos offendat Cic. off. 2, 68. Μετ' αἰτ. οὐ. παρατηρῶ τι. id animum advorte (πρόσεξε τοῦτο) *P S* Caes. g. 1, 24, 1. Μετ' αἰτ.: animum adverti columellam (διέκρινα, παρετήρησα κινίσκον) Cic. Tusc. 5, 65. Παθητ. qua re animum adversā Caes. g. 5, 34, 3 κ.ἀ. civ. 1, 80, 4. 83, 5. quibus rebus animadversis αὐτ. 3, 89, 3 κ.ἀ. Ἐλλειπτικῶς (κατὰ παράλειψιν τοῦ animum ἢ animos = animum intendo = προσέχω τὸν νοῦν, κοιτάζω, ἐπαγορευνῶ κ.τ.τ.): paucis, adverte, docebo (πρόσεχε, δι' ὀλίγων θὰ σὲ διδάξω, πληροφορηθῶ) *V* κ.ἀ., alqm (προσέχω παρατηρῶ τινα) *Ci*, alqd *C S Ta*. Μετ' ἀπρμφ. Liv. 44, 46, 4. Μετ' αἰτ. + ἀπρμφ. *Ci C* κ.ἀ. Μετὰ πλαγ. ἐρωτ. *Ci* κ.ἀ. Προστίθενται ἐνίοτε αἱ ἀφαιρ. animo, animis (προσέχειν τὸν νοῦν), oculis (Apul. mund. 32): quae dicam animis advertite vestris (δώσατε προσοχήν εἰς τοὺς λόγους μου) Verg. A. 2, 712. ἐπ. *Vi Pl Am* καὶ *Liv. 28, 14, 6 (cod. *P*, v.l. animadvertit). 3. παρατηρῶ μετὰ ἀπαρεσκείας κ.τ.τ., ὅθεν κάμνω παρατηρήσεις, παρατηρῶ, τιμωρῶ τινα: in alqm = noto, punio. durius *Ta*, in *P. Marcium Tac. ann. 2, 32, 5. 4.* ἐφέλκομαι, ἐφελκύνω, στρέφω πρὸς ἑμαυτόν: vulgum miseratione (ἐπισύρω τὴν προσοχήν τοῦ ὄχλου κινῶν

τὸν ἔλεον) Tac. ann. 6,44,1. anīmadvertit in se omnium animos (τὴν γενικὴν προσοχὴν) *Se*, octo aquilae imperatorem, -tēre (= -terunt, ὁκτὼ ἀετοὶ ἐπέσυραν τὴν προσοχὴν τοῦ imper.) Tac. ann. 2,17,2. planctūs militum aures oraque -rtēre (οἱ στεναγμοὶ καὶ ὁ κοπετὸς ἐπληξαν τὰ ὦτα καὶ ἐπέσυραν τὰ βλέμματα τῶν στρατιωτῶν) Tac. ann. 1,41,1. recentia veteraque odia -rtit ἐπέσυρε, ἐπροξένησε νέας ἔχθρας καὶ ἀφύπνισε, ἀνεζωπύρρησε τὰς παλαιὰς) Tac. ann. 4,21,5.

ad-vesperāscit, rāvit 3. 'Α-πρόσ. ἐσπέρα γίγνεται, πρὸς ἐσπέραν ἐστίν, ὁπὲ γίγνεται, συσκοτίζει (βραδυνάζει): iam -scit Ter. Andr. 581 (Cic. fin. 4,80). cum iam -sceret Cic. Verr. 5,147. (Πρβλ. αὐτ. 6,41. Gell. 18,1,3. nisi advesperasset b. Hisp. 24,5. cum -visset (ἀφοῦ ἐσκοτείνιασε) Plin. 11,26. ubi coepit -ere Plin. ep. 7,27,7.

advexe, advexī, advexti, ī. ad-veho →

ad-vigilo 1 1. φυλακὴν ποιῶμαι, φυλάττω ἐπὶ τινι, ἐργήγορα κυρίως καὶ μεταφορικῶς: ut advigiletur facilius ad custodiam ignis (ἵνα εὐκολώτερον ἐπαγρυπνήσωσιν εἰς τὴν φύλαξιν τοῦ ἱεροῦ πυρὸς) Cic. leg. 2,39. nec taedebit avum -are nepoti (νὰ ἐπαγρυπνῇ ἐπὶ τοῦ ἐγγόνου) Tib. 2,5,93. regum somnis (δοτ.) St. 'Επαγρυπνῶ, εἶμαι προσεκτικός, προσέχω. heus tu advigila (ἄπο λ.: ἐπαγρύπνει, πρόσεχε) P, tanto magis te advigilare (ἄπο λ.: aequomst Ter. Phorm. 203. si advi-

gilamus pro rei dignitate (ἐὰν δίδωμεν, παραχωρῶμεν εἰς ὑπόθεσιν τινα ὅλην τὴν προσοχὴν, ἣν αὕτη ἀξίζει) Q. Cic. de pet. cons. 57.

ad-vīvo, vīxī 3 ἐπιζῶ, ἔξακολουθῶ νὰ εἶμαι ἐν ζωῇ (ἐν δράσει). tenuis nigris lux roboribus (δοτ.) advivit (μικρὸν πῦρ ἐπιζῇ τῶν ἡθαιωμένων δοκῶν) Stat. Th. 12,424.

advocātio, ōnis θ. (advoco). 1. βούλευσις, συμβουλὴ συνηγόρου, συνηγορία, παράστασις συνηγόρου. in re militari multo es cautior quam in -ibus (εἰς τὰ στρατιωτικὰ εἶσαι προσεκτικώτερος ἢ εἰς τὰς [ἐν τῷ δικαστηρίῳ] συνηγορίας) Cic. ep. 7,10,2 πρβλ. καὶ Cic. Verr. 2,129. Quint. 5,13,49. in -em venire (δίδω βοήθειαν δικαστικὴν) VM. 2. *μτμ.* = coetus advocatorum ἡ συνάθροισις (συμβούλιον) τῶν συνηγόνων, οἱ συνήγοροι. copiosa (πολυάριθμοι συνήγοροι) *Ci* x.ā., Verginius filiam cum ingenti -e in forum deducit L. 3. ὑπέρθεσις, ἀναβολὴ (πίστωσις χρόνου) = dilatio, mora. Cic. epist. 7,11,1. *Se. rh.* x.ā., -em petere *Se*, *Se. rh.* x.ā., -em (= tempus deliberandi) assequi (τυγχάνειν) VM, dare *Se*, postulare Sen. apocol. 14,2. -em (= spatium, tempus) commendare Petr. 96,4.

advocātus, ī ā. (advoco) 1. (ἐπὶ τῆς ἐλευθέρως πολιτείας), ὁ παράκλητος, ὁ δικολόγος, ὁ σύνδικος, ὅστις καλούμενος εἰς δίκην ἐβοήθει παντοιοτρόπως ὥς σύμβουλος ἢ ὥς μάγιστος *P Te Ci L Q* x.ā. 2. (ἐπὶ τῆς αὐτοκρατορίας). ὁ συνήγορος (ὁ δικηγόρος ὁ υπερασπιστὴς ὑποθέσεως

δικαστικῆς) = *actor causarum*, *patronus causae*, *causidicus*. *Se. rh. Se Pl² Ta Q* (ἰδ. καὶ *causidicus patronus*, *pragmaticus*). — *Μτφρ.* α) ἐπὶ προσ.: βοηθός, ὁ βοηθῶν τινι, ὁ ὑποστηρικτῆς τινός, -us *alicui venio P*, *veni mi -us Vr*, *studiorum -i L*, -tum *ista non quaerunt* (i.e. *probationem*) *Sen. ep.* 94,28 κ.ἄ.ἄ. β) ἐπὶ πραγμάτων: *adhibes artem -am sensibus* (δοτ.) *Ci*, *cogitatio non ferme ad investigandum adhibet oculos -os* (ἡ σκέψις, ἡ διάνοια [τοῦ σοφοῦ] σχεδὸν δὲν περιλαμβάνει πρὸς ἐξέτασιν τοὺς ὀφθ. ὥς βοηθοὺς, οὐ χρῆται τοῖς ὀφθαλμοῖς βοηθοῖς, οὐκ ἔχει χρεῖαν τῆς βοηθείας τῶν ὀφθαλμῶν (πρβλ. 'Επίχ. νοῦς ὁρῇ καὶ νοῦς ἀκούει) *Cic. Tusc.* 5,111. *non desiderat fortitudo advocatam iracundiam Tusc.* 4,52. — Ἰδ. καὶ *advoco* 3.

ad-voco 1 (πρὸς βοήθειαν, συμβουλὴν κ.τ.τ.) *L* (προσ-)καλῶ = *voco*. *Teresiam advocabo et consulam P*, *amicos Lucil*, *contionem advocare* (*contione advocata*) *Ci C*, *concilium Ci*, *consilium Se*, *populum L*, *medicum ut...* *Se*, *ego vos, quo pauca monerem, -vi S*, *eo* (ἐν τῷ ναῷ τῆς Ὁμονοίας) *senatum -at Sall. Cat.* 46,6. *deos L*, *in contionem advocare populum L*, *advocari aegro* (δοτ., καλοῦμαι παρὰ τῷ ἀσθενεῖ) *O*, *alqm in consilium* (ζητῶ τὴν συμβουλὴν τινος) *P Ci L*, *in auxilium* (πρὸς [δικαστικὴν] βοήθειαν) *Ta*, *socios in coetum* (εἰς συγκέντρωσιν) *litore ab omni Verg. A.* 5,43. *ad consultan-*

dum L, *populum ad contionem L*, *ad obsignandum* (μαρτυρίας πρὸς ἐπικύρωσιν τῆς διαθήκης) *Ci* (πρβλ. *signatores advocari Sen. ben.* 2, 23,2), *aliquos sibi* (πρὸς δικαστικὴν ὠφελειάν μου) *Ci*, *alqm contra alqm Ci*, *veniam advocandi peto* (ζητῶ τὴν ἄδειαν νὰ καλέσω τὸν δικηγόρον μου, ζητῶ ἀναβολὴν) *Pl²*, *ut... poris quibus* (δοτ. τοῦ σκοποῦ) *advoceris gaudiis Hor. c.* 4,11,13 (πρβλ. *Quint.* 11,1,39 *causae quibus* [δοτ.] *advocamur δι' ἃς καλούμεθα ὥς μάρτυρες* (πρβλ. *Plaut - Bacch.* 261. *Ter. Phorm.* 312 κ.ἄ.). *Μτφρ.* *alqm contra Caesarem* (ζητῶ τὴν βοήθειάν τινος [ὡς συνωμότου] κατὰ τοῦ Κ., ἔχω ἐχθρὸν τὸν Κ.) *Se.* 2. συνάγω, ἀθροίζω, συγκαλῶ. *concilium, contionem, senatum* ἰ. ἄνωτ. ἀρ. 1. 3. καταφεύγω, προσφεύγω, προστρέχω εἰς..., χρησιμοποιῶ τινα εἰς βοήθειαν. *animum ad se ipsum advocamus Cic. Tusc.* 1,75. *secretas artes* (μεταχειρίζομαι ἀπορρήτους [μαγικὰς] τέχνας, καταφεύγω εἰς τὴν μαγείαν) *Ovid. m.* 7,138. *omnia... arma advocat* (μεταχειρίζεται τὰ πάντα ὥς ὄπλον *Verg. A.* 8,249, *omnes in hoc vires suas natura advocat* (ἡ φύσις καταφεύγει πρὸς βοήθειαν εἰς πάσας τὰς ἑαυτῆς δυνάμεις) *Sen. henef.* 6,2,3. *advoca astus* (*πανουργίας*) ... *fraudes dolos... totum Ulixen Sen. dial.* 1,4,10. *ingenium advocat ut...* (ἐπικαλεῖται προσφεύγει εἰς τὴν φαντασίαν...) *Sen. clem.* 1,25,2. *oblitterata iam nomina sacramento advocabant* (παρενέβαλλον ἐν τῷ τυπικῷ τοῦ ὄρ-

κου ὀνόματα διαγεγραμμένα, περιπε-
 σόντα εἰς λήθην) Tac. h. 1,35,14.
 desiderare iracundiam advocatam
 (ἔχω ἀνάγκην τῆς βοήθειας τῆς ὀργι-
 λότης) *Ci* Ἰδ. κ. advocatus. 4. ἐπι-
 καλοῦμαι (εἰς βοήθειαν) τοὺς θεοὺς
Vr, deum (τὴν βοήθειαν τοῦ θεοῦ),
Ca, *O* (πρβλ. καὶ Ovid. f. 3,173)
 κ. ἄ. deos *L*.

(advolātus), ἄφ. -ū (advolo) τὸ
 προσεγγίζειν τὸν αἰτὸν (Iovis satel-
 litem) πετιῶντα, ἐπίπτησις (τοῦ αἰ-
 τοῦ). tristi -ū Cic. carm. frg. 32
 (ἐν Tusc. 2,24). ἄλ.

(advolito, —, —) 1 (θαμιστ.
 advolo), θαμὰ ἐφίπταμαι, περιίπτα-
 μαι, περιπέτομαι (ἐν χρῆσει μόνον
 κατὰ μτχ.). papilio luminibus (δοτ.)
 accensis advolitans (τὸ ἔντομον, ἡ
 ψυχὴ προσπειτῶσα [πλησιάζουσα] εἰς
 φῶτα ἀνημμένα) Plin. 11,65.

ad-volo 1 1. ἐφίπταμαι, προσεγ-
 γίζω, πλησιάζω πετιῶν (ἐπὶ πτηνῶν,
 ἐντόμων) Cic. nat. d. 2,124. *Vr*. Pl.
 κ. ἄ. Μετὰ δοτ. *caprimulgi* (ἰ.λ.)
caprarum uberibus -ant Plin. 10,
 115. papilio lucernarum luminibus
Pl, examen (σμῆνος) vesparum...
 in forum -avit Liv. 35,9,4. cicada
Ph, muscae... apes *Co*. Περὶ τῶν
 Σειρήνων Stat. s. 2,2,116. Περὶ τοῦ
 θεοῦ Ἐρωτος Tib. 2,2,17 (πρβλ. καὶ
 Apul. m. 5,24). 2. μτφρ. α) ἐπὶ
 προσ. κ. πραγμάτων: ταχέως σπεύ-
 δω, ταχέως φέρομαι (διὰ ξηρᾶς ἢ θα-
 λάσσης), πλέω ἢ σπεύδω ἐν τάχει. ut
 (ὥσπερ) avis... hostis -at *O* Att. 13,
 40,2, -at *O*, advolone an maneo?
 Cic. Att. 13,40,2. advolat Aeneas
 Verg. A. 10,894. classis hostium

celeriter -tura *C*, Germanos equi-
 tesque de improviso -asse *H.b.g.*,
 -ant ex hostium agmine Numidae
L, citatis equis -ant (σπεύδουσιν ἐν
 καλπασμῳ) *Cu*, ad alqm *Ci*, *C*. ad
 alqd *Ci*, ad urbem *Ci*, in agros *Ci*,
 Latinum cum armatis *Ci*, Latino
 (ἄφ.) Romam *Ci*, ad pabulatores in
 Formianum *Ci*, in auxilium *Su*,
 secundante vento celeriter Cyrenas
 -avit I, Romam e Lucaniā Eutr.,
 vox mi ad auris -avit Plaut. Amph.
 325 (Merc. 864. Rud. 333 πρβλ.
 Αἰσχ. Προμ. 115 ὁδμὰ προσέπτα
 [προσέβαλέ με] μ' ἄφεγγής), eius εἴ-
 δωλον (= ἡ εἰκὼν) mihi -bit ad pec-
 tus (θα μοῦ παρουσιασθῇ πρὸ τῶν
 ὀφθαλμῶν) Cic. ep. 15,16,3. β) μετ'
 αἰτ. : hic tibi rostra Cato advolat
 (ὁ Κάτων αἴφνης σπεύδει πρὸς τοὺς
 ἐμβόλους, πρὸς τὸ βῆμα) *Cic. Att.
 1,14,5 ((in) rostra *Wesemb.*, ἄλλοι
 (ad) rostra), γ) alicui: nec iam
 fama mali tanti, sed certior auctor
 -at Aeneae (δοτ.) Verg. A. 10,510.
 huic (*sc. Iasoni*) regia (τ.ἔ. *Peliae*)
 proles (τ.ἔ. ὁ Ἀκάστος) -at (σπεύδει
 εἰς συνάντησίν του) Val. Fl. 1,162.

ad-volvo, volvī, volūtum 3 1.
 προσκυλινδῶ, κυλίω. robora (δρῦς)
V, focus (δοτ.) ulmos (πελέας πρὸς
 τὴν ἐστίαν, πρὸς τὰς ἐσχάρας) *V*, in-
 gentis montibus (ἄφ.) ornos (πελω-
 ρίας μελίας ἐκ τῶν ὀρέων) *V*, advol-
 vens (ὁ Χάραδρος) saxa natantia
 amnis *St*. Ἐπὶ ἰκέτιδος: προσπίπτω,
 γονυπετῶ. se advolvere *S Ta* κ. ἄ.
 προσπίπτω, ἰκέτης καταφεύγω. ad-
 volvi pedibus alicuius *L Ve*, geni-
 bus se omnium advolvens Liv. 8,

37,9. *advolutus genibus* (προσπεσὼν εἰς τοὺς πόδας) Liv. 28,34,4 (*provolutis ad pedes* Liv. 36,35,3), Crat. 8,1,48, Pl² κ.ἀ. *-lutus pedibus alicuius* L, Ta, Se, Plin. ep. 9,21,1. *genua patrum adolvebantur* Sall. frg. Ta. Psyche *pedes eins advoluta* Ap. Ποβλ. καὶ Prop. 1,17,1: nunc, o Bacche, tuis humiles *advolvimur aris* (δοτ. προσπίπτομεν...). Μιτφ. αἶρω, ὑψῶ *mag-nus...* *advolvitur astris* (δοτ.) *clamo* (μεγάλη βοή, κραυγὴ ὑψοῦται [ὥς ἡ τολύπη τοῦ καπνοῦ] εἰς τὰ ἄστρα) Stat. Theb. 5,143.

advorsābilis, ἰ. *adversabilis*.

advorsitor, ἰ. *adversitor*.

advorsum, -orsus, advorto κλπ. ἰ. *adversum, -ersus, adverto* κλπ.

adynamon (*sc. vinum*) ἀδύναμον, οἶνος ἀδύνατος (ἦτοι *vinum ficticium* ἐξ ἀναμείξεως [2: 1 ἡ ἄλλως πως] λευκοῦ γλεύκους μεθ' ὕδατος πρὸς χρῆσιν τῶν ἀσθενῶν) Plin. 14,100.

Adymachidae, ārum, ἄ. Ἄδυμαχίαι, Ἄδυμαχίται, λαὸς τῆς Λιβύης Plin. 5,39. Sil. 9,223.

adytum, adytus, ἰ. *adytos*, -ον.

adytos (ἄδυτος, ἐπὶ τόπου, εἰς ὃν μόνον τοῖς ἱερεῦσι ἐπετρέπετο ἡ εἴσοδος). 1. Οὐσ. *adytum*, ἰ οὐ. (καὶ συνήθως κατὰ πλθ.) **adyta**, ὄγρυ, τὸ ἄδυτον, τὰ ἄδυτα, τὸ ἐσώτατον καὶ ἱερώτατον τῶν ἀραιοιστάτων ναῶν, *occulta ac recondita templi* (Caes. civ. 3,105,5), *intima aedis pars*, *interiora aedis* καὶ *penetralia* VHO Ph Se Luc. κ.ἀ. *adytis effert* (= vi-

detur efferre) *penetralibus* (ἐπίθ.) *ignem* (ὃ Ἐκτωρ ἐξάγει ἐκ τῶν μυχαιτάτων ἀδύτων, ἡ ἔν διὰ δυσὶν' = ἐξάγει ἐκ τοῦ ἀδύτου τοῦ ναοῦ) Verg. A 2,297. *in occultis ac reconditis templi...* *quae Graeci adyta appellant* Caes. civ. 3,105,5. *ima adyta* V, ex -o V, ex -is *profundis* ἡ *remotis* ἡ *reclusis* Luc, *adyti penetralia* Si, Latinae Musae Accium et Vergilium -is suis *recepere* Co. Κατ' ἐπέκτασιν τὰ ἄδυτα μνημείου, τὸ ἐσωτερικὸν τύμβου (θεωρουμένου ὑπὸ τοῦ Αἰνείου ὡς ἀδύτου μαντείου): *adytis...* *anguis...* *ab imis...* Verg. A 5,84. Μιτφ. ex *adyto tamquam cordis responsa dedere* (ἔδωκαν [οἱ σοφοί] ἐκ τοῦ μυχοῦ τρόπον τινα τῆς καρδίας αὐτῶν τὴν ἀλήθειαν τῆς σκέψεως τῶν [κάλλιον ἢ ἡ Πυθίᾳ] Lucr. 1,737 (ποβλ. Ovid. m. 15,145), *adyta philosophiae* Macr. 1,17,2 (Somn. 1,12,18). -a *sacri poematis* (τῆς Αἰνείαδος) Macr. s. 1,24,13.

→ αἰτ. πλθ. *adytūs* (κατὰ τὸν ἑλλην. τύπον ΑΔΥΤΟΥΣ) Acc. trag. 624.

Aea, ae (αἰτ. -an) θ. Αἶα 1. γῆ μυθική, πατρίς τῆς Μηδείας ἐν Κολχίδι μετὰ πόλεως Val. Fl. 5,51. Pl. 6,13. 2. νύμφη, ἐπώνυμος τῆς πόλεως ταύτης Val. Fl. 5,425. **Aeaea**, ae θ. (*sc. insula*) Αἰαία (ἡ νῆσος) 1. πατρίς τῆς Μηδείας Pa. 2. πατρίς τῆς Καλυψούς Me (Aeaeē, ἰ.λ.). **Aeaeus** 3 Αἰαῖος 1. τῆς Μηδείας, *venefica* O, *campi moenia*, *orae* VF. 2. τῆς Καλυψούς, *puella* Pr, 3. τῆς Κίρκης, *carmina* (ἐπφοδαί) O, *Aeaeae insula Circae* (ποβλ. Αἰαίη

νήσος, Ὅμ.) *V*, Aeaeae genetrix Circēs (ἡ Ὠκεανίς Πέρση) *O*. Aeaei moenia Telegoni (τὸ ὑπὸ τοῦ υἱοῦ τῆς Κίρκης Τηλ. κτισθὲν Τοῦσκλον) *Pr. Oδσ.* **Aeaea**, ae θ. Κίρκη. artibus Aeaeae Carpathiive senis! (διὰ τῶν μαγικῶν τεχνῶν τῆς Κίρκης καὶ τοῦ Πρωτέως) *Ovid. am.* 2, 15, 10 (πρβλ. *Verg. g.* 4, 387 καὶ *Ovid. m.* 11, 249).

Aeacides ἢ. Aeacus.

Aeacus, ī (αἰτ. -ον *O*) ἄ. Αἰακός, υἱὸς τοῦ Διὸς καὶ τῆς νύμφης Αἰγίνης, θυγατρὸς τοῦ Ἀσωποῦ (ἢ. Asōriadēs), βασιλεὺς τῆς Αἰγίνης πατὴρ τοῦ Πηλέως, τοῦ Τελαμώνος καὶ τοῦ Φώκου, πάππος τοῦ Ἀχιλλέως, τοῦ Αἴαντος; μετὰ θάνατον ἔνεκα τῆς εὐσεβείας καὶ δικαιοσύνης αὐτοῦ δικαστὴς ἐν τῷ Ἄδῃ μετὰ τοῦ Μίνως καὶ τοῦ Ῥαδαμάνθυος *O, Ci, H* κ.ἄ.

Aeacius 3. Αἰάκειος. Aeacii flores (ἄνθη (ποτισθέντα, παραχθέντα) ἐκ τοῦ αἵματος τοῦ Τελαμωνίου Αἴαντος, ὁ ὑάκινθος) *Co.* **Aeacidēs**, ae (καὶ -idis **Sen. Tro.* 46, δοτ. -ae, αἰτ. -ēn [πρὸ συμφ.] *O, V* καὶ -em [πρὸ φων.] *St.* κλητ. -ā *E, O* καὶ -ē *O, ἀφ. -ē O, Si*, γεν. πλθ. -ārum *E, Ci, Me*, καὶ Aeacidum *Sil.* 15, 392. *VF*), ἄ. Αἰακίδης (ἀπόγονος ἄρσην τοῦ Αἰακοῦ) 1. Πηλεὺς *Ovid. m.* 11, 227 κ.ἄ. 2. Τελαμών *VF.* 3. Φῶκος *Ovid. m.* 7, 668. 4. ἰδία ὁ Ἀχιλλεύς, υἱὸς τοῦ Πηλέως *Verg. A* 1, 99. 6, 58. *Ovid. m.* 12, 82. 96. 365. *Stat. Ach.* 2, 42, *Se* κ.ἄ. 5. Νεοπτόλεμος *Sen. Tro.* 46. 6. Πύρρος, βασιλεὺς τῆς Ἡπείρου *Verg. A* 3, 296. *Enn.* (παρὰ

Cic. div. 2, 116). 7. Περσεύς, βασιλεὺς τῆς Μακεδονίας *Verg. A* 6, 839. *Sil.* 1, 627. 8. Ὀρέστης **Ovid. ep.* 8, 7, 33. 55. Πλθ. **Aeacidae**, ārum ἄ. Αἰακίδαι. 1. Πηλεὺς καὶ Τελαμών uterque -cides *App. V, VF, St.* 2. Πηλεὺς, Τελαμών, Φῶκος. Aeacidae iuvenes *Ovid. m.* 7, 494. 8, 4. *Μτγμ.* πλθ. Aeacidae οἱ ἀπόγονοι τοῦ Αἰακοῦ *Enn. ann.* 180 (π. *Cic. div.* 2, 166: stolidum genus Aeacidarum' πρβλ. Ἡσιόδ. frg. 94 *Schoem.*), *Ovid. m.* 13, 33. **Aeacidās**, ae ἄ. (ἀφ. -ā) ἄ. Αἰακίδης, βασιλεὺς τῶν Μολοσσῶν, πατὴρ τοῦ Πύρρου *Iust.* 14, 5, 9. 14, 6, 3. 17, 3, 16.

Aeacidīnus 3 ἄξιος ἑνὸς Αἰακίδου, ἄξιος τοῦ Ἀχιλλέως. -is minis animisque expletus (πλήρης ἀπειλῶν καὶ ὑπερηφανίας, ὥσπερ ἄλλος Ἀχιλλεύς) *P.*

Aeacidēius 3 Αἰακιδῆϊος, τοῦ Αἰακοῦ. Oenopiam Minos petit Aeacideia regna (τὴν Οἰνοπίαν τ.ἔ. τὴν Αἰγίαν) *Ovid. m.* 7, 472.

Aeaeē, -ēs θ. Αἰαίη νήσος (τῆς Καλυψοῦς) *Mel.* 2, 120 (ἢ. Aeaea 2).

Aeaeus ἢ. Aea.

Aeantion (-tium), īi οὖ. Αἰάντειον (-τιον). 1. νήσος τοῦ Αἰγαίου πλησίον τῆς Χερσονήσου *Plin.* 4, 74. 2. ἀρωγῆριον τῆς Μαγνησίας (νῦν *Τρίκερι*) ἀπέναντι τῆς Achaia Phthiotis *Plin.* 4, 32. 3. πόλις ἐν τῇ ἀκτῇ τοῦ Ῥοιτείου τῆς Τρωάδος κτισθεῖσα ὑπὸ Ῥοδίων, ἔνθα ἐτάφη ὁ Αἴας *Plin.* 5, 125 (πρβλ. *Mel.* 1, 96).

Aeās, ntis (αἰτ. -ntem) ἄ. (Αἴας). 1. Ἀῶος (πρβλ. *Plin.* 3, 145 Aōus = Aeas), ποτ. τῆς Ἡπείρου πηγὰ

ζων ἐκ Πίνδου καὶ ἐκβάλλον παρὰ τὴν Ἀπολλωνίαν εἰς τὸ Ἴόνιον πέλαγος. *O Val. Max.* 1,5 ext. 2, *Mel.* 2,57. *Luc.* 6,361. **2. Ae(ās?)** *sinus* (αἰτ. -an) ἄ. κόλπος τῆς Ἑρωθρᾶς θαλάσσης *Plin.* 6,165. **3. Aeās** *mōns*, Αἴας, ὄρος τῆς Ἀραβίας *Plin.* 6,168.

Aebūra, ae θ. Αἶβουρα, πόλ. τῆς Ἰσπανίας ἐν Καρπητανίᾳ παρὰ τὸν Τάγον (*vñ Cuerva*) *Liv.* 40,30,3 κ.ἄ.

Aebūtius, ii ἄ. Αἰβούτιος (Ἑβούτιος) ὄν. ῥωμ. γένους. **1.** *M. Aebutius* πενθερὸς τοῦ *G. Manilium* *Cic. Fl.* 93. **2.** *T. Aebutius Helva* (Ἑλούα) Ἀλβας, ὕπ. 255 π.Χ. *Liv.* 1,19,1. **3.** *L. Aeb.* ὕπ. 291. *Liv.* 3,6,1. **4.** *Postum(i)us Aeb. Cornicen*, ὕπ. 312, *Liv.* 4,11,1. **5.** *Sex. Aebutius*, ἀντιπαλὸς τοῦ *A. Caecina* *Cic. Caecin.* 1 ξξ. *Quint.* 9,3.80. **6.** *Aeb. Liberalis*, εἰς ὃν ὁ *Σενέκας* ἔστειλε τὰ ἐπτὰ βιβλία *de beneficiis* *Sen. benef.* 3,1,1. 4,1,1. 5,3,1 πρβλ. καὶ *Sen. ep.* 91,1. 3,13 κ.ἄ. **Aebūtia**, ae θ. **1.** Αἰβουτία, γράϊα τιμία ἐν τῷ ἀβεντίνῳ *Liv.* 39,11,4. **2.** σύζυγος τοῦ *Λ. Μενηνίου Ἀγρίππα* *Val. Max.* 7,8,2. **Aebutius** **3** τοῦ Αἰβουτίου (*trib. plebis*), *lex -a* (*sc. de magistratibus*) *Cic. l. agr.* 2,21. *lege -ā* (*sc. de legis actionibus*) *latā* *Gell.* 16,10,8.

Aecae, ārum θ. Αἰκαι, πόλ. τῆς Ἀπουλίας *Liv.* 24,20,5.

Aecānī, ōrum ἄ. οἱ κάτ., Αἰκανοὶ *Plin.* 3,105.

Aeconia, i. Aegonia.

aecor, i. aequor.

Aeculānum (*Aeclā-*), i οὐ. Αἰ-

κούλανον (Ἀππ., *Πτολ.*), πόλ. τῶν Ἰορπίνων ἐν Σαμνίτιδι *Cic. Att.* 7,3,1. 16,2,4. [*Eclano* τοῦ *Messaianus* παρὰ τὴν *Grotta di Mirabella*]. **Aeculānī**, ōrum ἄ. οἱ κάτ., οἱ Αἰκουλᾶνοι *Pl. Aeculānēnsis*, e *Vell.* 2,16,2.

aecus, i. aequus.

aed. (aid.) ἢ **aedil.** = *aedilis*, *aed. cur.* ἢ *aedilis curulis*, *aed. pl.* = *aedilis plebis* ἢ *plebei* Ἑπιγρ.

Aedēmōn, onis ἄ. Αἰδήμων. ἀπελεύθερος Πτολεμαίου, βασιλέως τῆς Μαυριτανίας *Plin.* 5,11. **ἄ.λ.**

Aedēpsus, i θ. Αἰδηψος, (-ψὸς) πόλ. τῆς βορ. Εὐβοίας, ὀνομαστή διὰ τὰς θεορμὰς πηγὰς *Plin.* 4,64. **ἄ.λ.**

aedēs *a. aedis*, is θ. (ἐκ ῥίζ. **aidh.* ἔξ ἧς *αἰθρ*ος, *αἶθων*, [*αἶθουσα* *sc.* στοά], *αἶθοψ* i. καὶ § 6). *A*) γεν. **1.** ἐνικῶς: εἰς τόπος διαμονῆς (ὡς κενὸς χώρος) = *conclave* (Γλωσσ. κοινκλάβιον). *foribus eius aedis in quā rex adquiescebat* *Curt.* 8,6,3. *ad fores eius aedis in quā rex vescebatur* *Curt.* 8,6,13. *aedem brevem* *Amm.* 16,8,10. *β*) οἶκος (σπανιώτ.) *Flaminia aedes: domus Flaminis* *Dialis P.F.* 2. *πλθ.*: **aedēs**, ium θ. *α*) τὰ διαμερίσματα, τὰ δωμάτια, ἔξ ὧν ἡ οἰκία συνέστηκε, ἀπαρτίζεται. *domi per aedes P. in aedis me ad se deduxit domum* (μετ' ὠδήγησεν εἰς τὰ διαμερίσματά του εἰς τὸν οἶκόν του) *P. Verg.* 2,462. *A.* 2,487. **3.** οἰκία = *domus privatorum domicilium* (ἀντ. *pergula* πτωχικὴ καλύβη) *prius quam omnia periere et aedis et ager P.* κ.ἄ. *aedis Circae* (ἑδώματα Κίρκης)

LA, ἐπίσης *Ci*, *L*, κ.ἄ. aedes male materialatae ruinosae (οἰκία μὲ κακὴν ξυλείαν [*ξύλικήν*] ἀπειλοῦσα κατάρρευσιν) *Ci*, aedes liberae (οἰκία διαθέσιμος, ἣν δύναται τις νὰ κατέχῃ, δωρεὰν κατάλυμα διὰ ξενιζομένους Liv. 30,17,44 κ.ἄ., Plaut. Cas. 521. 553 [παρὰ τοῖς νομικοῖς ὅμως ἔχει ἄλλην σημασίαν κατ' ἀντίθεσιν πρὸς τὸ aedes servae οἰκία ὑποκειμένη εἰς δουλείαν, ἰ. Th.L.L. I 910, 44 ἐξ.]), aedes privatae *Su*, *Vr*, *Ci*, *L* κ.ἄ. *Περμ.*: hic, qui in pergula natus est, aedes non somniatur (ὁ γεννηθεὶς ἐν καλιᾷ, ἐν καλύβῃ δὲν ὀνειρεύεται οἰκίαν, ἀνάκτορα) Petr. 74,14. Ἀστειῶς κατὰ προσωποῖταν: Plaut. As. 207. Cas. 527 (vacent ἀρχ. ἀντὶ vacent), os (θύρα, εἴσοδος) aedium Plaut. Pseud. 951. *Μτγμ.* = domus (οἶ ἐν τῷ οἴκῳ οἰκοῦντες) Plaut. Mil. 310. Truc. 638. 4. *Μτφρ.* α) κυψέλη μελίσσων, σίμβλος = alveus. Verg. g. 4,258. β) τὰ διαμερίσματα (οἱ θάλαμοι) τῶν ὧτων, τὰ ὧτα. fac sīs (= si vis) vacinas (ἀρχ. ἀντὶ vacinas = vacuas) ...aedis (αἰτ. πλθ.) aurium (τεῖνε, παρακαλῶ, εὐήκοον τὸ οὖς, ἄνοιξε τ' αὐτιά σου νὰ ἀκούσουν καλὰ τὰ λόγια μου) Plaut. Pseud. 469 πρβλ. κ. αὐτ. Cas. prol. 11 vacinas auris dum loquor). γ) *μτγμ.* τὸ οἰκετικόν, οἱ δοῦλοι = familia. has sustollat aedis totas (ὅλους τοὺς δούλους) atque hunc (= καὶ ἐμὲ μαζὶ) in cruceim (πρὸς σταυρῶσιν) Plaut. M. Gl. 310. δ) = sepulcra. Apul. met. 4, 18. B) *εἰδ.*: 1. οἰκοδόμημα μέγα ἢ μικρὸν χρήσιμον πρὸς λατρείαν τῶν

θεῶν, ναός, συνήθως κατὰ πλθ. aedes Cic. de or. 3,180. -es votiva *H*, -es Fortunae et Martis *L*, -es deorum *H*, *Su*, καὶ ἀπλῶς aedes πλθ. (ναὸς τοῦ Ἀπόλλωνος ἐν Παλατίῳ λόφῳ ἣ τῶν Μουσῶν, ἐνθα ἐγίνοντο τὰ certamina poetarum Hor. s. 1,10,38) *H* (σπανιώτ. ἐνικῶς aedes sacra Cic. Fl. 44. Quint. 4,2,8, Vitruv. 3,22. aedes sacrae Cic. Sest. 95,128, aedes deorum ἢ aedes deorum immortalium, ἄλλως aedes publicae (Liv. 43,16,4 ναὸς ἢ οἶκος θεοῦ, πρβλ. καὶ Λυδὸν περὶ ἀρχ. 147,15: τοὺς ναοὺς οἱ Ῥωμαῖοι αἰδεῖς καὶ ἀλλαχοῦ αἰδῆς καλοῦσιν) = templum (ἰδ. καὶ aedicula, sacellum, fanum, delubrum) *Vr*, *Ci*, *L*, *Ta*, Prop. 2,14,27 κ.ἄ. aedes... complures sed duae... quae longe ceteris antecellant: Dianae et altera Minervae Cic. Verr. 5,118. Πρβλ. Liv. 25,7,7 κ.ἄ. Vell. 1,11,3. Πλθ. ἐπὶ πλείονων ναῶν: Tac. ann. 2,49,1. 13,24,2. Ναῖδριον, ναῖσκάριον Ovid. m. 12,246. 13,313. epist. 7,99. 2. *Μτφρ.* α) ναῖδριον, οἰκίσκος παρεμφερὴς πρὸς ὁμοίωμα ναῖσκου (γαλλ. *chapelle* παρεκκλησίον), ἐν ᾧ ἀπετίθετο ἡ σορὸς τοῦ νεκροῦ. pro rostris aurata aedes... collocata (ἔμπροσθεν τῶν ἐμβόλων τῆς ἀγορᾶς οἰκίσκος κεχρυσωμένος ἐτοποθετήθη [ἐνθα ἀπετέθη ἡ σορὸς τοῦ Ἰουλίου Καίσαρος]) Suet. Iul. 84,1. β) ἐκκλησία (χριστιανικὴ) = ecclesia. Amm. 22,11,12. γ) τὰ μύχια, τὰ ἐνδότατα. eam (sc. iustitiam) Caesar posuit mentis in aede suae (ἐν τῷ βάθει τῆς διανοίας αὐτοῦ) Ovid. Pont. 3,6,26.

Aedesa, ae ἄ. ποτ. τῆς Λυκίας. Plin. 5,101. **ἄ.λ.**

Aedesius, ii ἄ. Αἰδέσιος (πρβλ. Aedēmon), magister memoriae. Amm. 15,5,4.14.

aedicula, ae θ. (ὑπερ. τοῦ aedes) μικρὰ οἰκία = domuncula. 1. ἐνικῶς. α) μικρὸς θάλαμος, μικρὸν δωμάτιον. in -am *concludere* Plaut. Epid. 402 ἐπ. *Ter*, extrahere -ā Am. Πλθ. β) μικρὰ (πτωχικὴ) κατοικία, οἰκίσκος, οἰκίδιον = domuncula. insulam... cuius hic in -is habitat (οἰκίαν [μισθωτήν], ἐν ἣ οὗτος κατοικεῖ) Cic. Cael. 17. -arum custos Petr. 90,7, habuit -as in Carinis (ἔσχεν [ὁ Manius Manlius] μικρὰν οἰκίαν (μικρόσπιτο) ἐν Καρίνοις) Cic. Cael. 50. libenter habitare propter cultum aedicularum (διαμένω εὐχαρίστως διὰ τὸ ἄνετον τοῦ οἰκίσκου) Petr. 85,1. 2. ναῖσκος, ναῖσκάριον (ναῖδιον), νύμφη, εἰδωλικὸς σηκὸς (κν. [ἄ]χηβάδα), κοίλωμα τοίχου πρὸς τοποθέτησιν ἀγάλματος θεοῦ Cic. dom. 136. Liv. 35,9,6. 35,41,10. Vitruv. 7,5,3. Petr. 29,8 (εἶδος λειψανοθήκης). Iuv. 8,111. Plin. 33,19. 36,36 κ.ἄ.

aedificiō (aedificium ὀπισθοχωρητικῶς) 3 = aedifico Lab. *Dig. 19,2,60,4 (vñ aedificare), **ἄ.λ.**

aedificatio, ōnis θ. (aedifico). 1. ἀφρη. (ἐν κ. π λ θ.) ἡ πρᾶξις τοῦ οἰκοδομεῖν, οἰκοδομή, οἰκοδομία *P*, *Ci*, Vitruv. 1,3,1. 2,3,4. Capitoli *Ci*, templi *L*, consilium -onis Cic. ep. 13,1,3. aedificationem abicere (παραιτοῦμαι ἀπὸ τοῦ νὰ οἰκοδομήσω) *Ci*, diem -ibus noctem conviviis

(‘μέθη κατακορῆ’) trahere Tac. ann. 3,37... *Μτφρ.* α) ὁ τρόπος τῆς κατασκευῆς τῆς φωλεᾶς τῶν χελιδόνων Vitruv. 2,1,2. β) ἀστείως: ὁ τρόπος τῆς στάσεως τοῦ βραχίονος Plaut. mil. 209. 2. *συγκεκρ.* *Μτνμ.* αὐτὸ τοῦτο τὸ οἰκοδόμημα, ἡ οἰκοδομή, τὸ κτίριον (κτιήριον) = aedificium. Cic. epist. 5,6,3. Cato or. (π. Gell. 13,24,1), Gell. 15,1,4. Tac. ann. 6,45,... Περιληπτ. in -e (ἐν τοῖς οἰκοδομήμασι) Cic. Verr. 5,117.

aedificatiuncula, ae θ. (ὑπερ. τοῦ aedificatio) μικρὰ κατασκευή, μικρὸν οἰκοδόμημα (ἐν ἀντιθέσει πρὸς τὸ villa) Cic. ad. Q. fr. 3,1,5. **ἄ.λ.**

aedificātor, ōris ἄ. (aedifico) 1. οἰκοδόμος. Cato agr. 1,4. Vitruv. 6,6,7 (ἀντ. destructor), *Μτφρ.* aedificator mundi (ὁ δημιουργὸς [τοῦ κόσμου]) Cic. nat. d. 1,18 κ.ἄ. Apul. Plat. 1,7. 2. ὁ ἔχων τὴν μανίαν τοῦ οἰκοδομεῖν, φίλος τῶν οἰκοδομῶν, φιλοικοδόμος Nep. Att. 13,1. Col. 1,4,8. Iuv. 14,66. Flor. 1,2,3.

aedificium, ii οὐ. (aedifico) 1. οἰκοδόμημα, κτίσμα *P*, *C*, *Ci*, *L* κ.ἄ. aedificia publica (privata, profana, sacra) *Ci*, -a incendere *C*, cuius domus amoenitas non -ō sed silvā constabat (τοῦ οἴκου του ἡ τερνότης συνέκειτο (συνίστατο) οὐχὶ ἐν τῷ οἰκοδομήματι ἀλλ’ ἐν τῷ [συνδένδρῳ] κήπῳ [εἰς τὸ πάρκο]) *N*, facere *Vr*, exstruere in alieno (ἐπὶ ξένου οἰκοπέδου) *Ci*, construere (ἀντ. destruere) *Ci*. *Μτφρ.* α) ἐπὶ τῆς κυψέλης τῶν μελισσῶν = alveus. Varr. r. 3,16,4. β) πολιτειακὸν οἰκοδόμημα, πολιτεία, πολιτικὴ σύνταξις Cic. epist. 2,8,1.

aedifico 1 (*denomin.* τοῦ aedificus <*aedi-faco-s, § 73) 1. Ἀπολ. *P, Cato, Ci, C, H, L* κ.ἄ. οἰκοδομῶ, κάμνω οἰκοδομῆν. 2. *μτβ. P, Ci, S, N, L* κ.ἄ. οἰκοδομῶ, κτίζω, κατασκευάζω, ναυπηγῶ (ἀντ. destruere, diruere). *aedes P, domum Ci, navim ἢ navem* (οἰκοδομεῖν ναῦν, ναυπηγεῖν ἢ ναυπηγεῖσθαι ναῦν) *P, Ci. classes Ci, C, N, L* (*carinus Iu.*) *casas H, villam Cato, Ci, tecta* (ἀντ. demoliri) *Vr, urbes C, L, oppidum L, hortos Ci, castellum N, equum ligneum* (τὸν δούρειον) *V, monumentum L, regiam cedro* (τὸν βασιλείον οἶκον ἐκ κέδρου) *Cu, theātrum Q Am. domum aedificandum locare* (Cic. Verr. 1,154) ἢ *conducere* (διαπραγματεύομαι ἐργολαβικῶς, κατ' ἀποκοπὴν τὴν οἰκοδόμησιν οἰκίας) Cic. Fl. 40. **Aedificare** = **coaedificare** ἐποικοδομεῖν, ὑπεροικοδομεῖν (καλύπτω γῆπεδον, δι' οἰκοδομικῶν κατασκευῶν, κατασκευάζω οἰκοδομὰς ἐπὶ γηπέδων ἀργῶν τ.ἔ. *loci vasti*) Cic. Att. 13,34,4. *locum* Cic. Att. 4,19,2. *privatis aedificanda divisa sunt loca* (τὰ οἰκοδομητέα οἰκόπεδα) Liv. 1,35,10. *vacuas areas* (τὰ σχολάζοντα γῆπεδα [τὰ ἀκτιστά οἰκόπεδα]) Suet. Vesp. 8,8. *Ποβλ. κ. Plin. 18,28.* Ἀστεῖως: *Ecce aedificat* (ὁ δοῦλος Παλαιστρινῶν) *columnnam* (τ.ἔ. *brachium* τὸν βραχίονά του) *mento suffigit suo* (ὑποστηρίζει τὸν πώγωνά του διὰ τῆς χειρὸς του. *Ποβλ. mentum* [Vitr. 4,3,6 = τὸ προκρεμάμενον μέρος τῆς στεφάνης ἢ τοῦ γείσου]). *Μτφρ. mundum aedificavit*

Platonis deus Cic. Tusc. 1,63 (Ποβλ. *nat. d. 1,19. Tim. 1,63*). *rem publicam* (καθιστάναι, ἰδρύνω πολιτείαν) Cic. ep. 1,2,5. *Ποβλ. καὶ caput aedificat* (κοσμοῦσα τὴν κεφαλὴν σχηματίζει ἄνωθεν αὐτῆς βοστρύχους, βαθυΐδας) Iuv. 6,502.

aedilātus, ūs ἄ. = **aedilitas**. Τὸ ἀξίωμα τοῦ **aedilis** Paul. - F. 13,9. **ἄ.λ.**

aedilicius 3 (**aedilis**) ἀγορανομικός, ἀστυνομικός, ἀνήκων εἰς τὸν ἀγορανόμον ἢ τοὺς ἀγορανόμους. *comitiis Vr, Ci* κ.ἄ., *largitio* (μεγαλοδωρία) *L, repulsa* (ἀποτυχία κατὰ τῆς ἀγορανομικᾶς ἐκλογᾶς) *Ci, scriba Ci, munus* (τὸ τοῦ ἀγοραν. λειτουργημα, τὰ εἰς θεάματα ἀναλισκόμενα χρήματα) Cic. off. 2,57. ep. 11,16,3. *viator* (κλητὴρ) *L, vestigal* (εἰσφορά, φορολογία ἐν ταῖς ἐπαρχίαις ἐπιβαλλομένη ὑπὸ τῶν ἀγοραν. χάριν παρασκευῆς καὶ διακομῆσεως τῶν ἀγώνων) Cic. ad. Q. fr. 1,1,26, οὐσ. **aedilicius**, *iī* ἄ. (*sc. homo Ci, vir Ci*), πρῶν ἀγορανόμος, γενόμενος ἢ διατελέσας ἀγορανόμος Varr. r. 1,7,10 Cic. Cluent. 79. Phil. 8,24 κ.ἄ. Liv. 22,49,16. Vell. 2,26,3.

aedilis, *is* (ἄφ. -e *Vr, Ci, L* καὶ -ī *Ta*) ἄ. ἀστυνόμος, ἀγορανόμος (πιθανῶς ἀπὸ τοῦ *aedes Cereris* τοῦ τῆς Δήμητρος ναοῦ, ἔνθα ἐφυλάσσοντο πάντα τὰ εἰς τὴν πληθὺν [plebs] ὁπωσδήποτε ἀνήκοντα δημόσια γράμματα, οἷονεὶ *aedis Cereris curator*), αἰδής, ὑπουργός (διάκονος [ὑπὸ τὰς διαταγὰς ὑπηρετῆς] τῶν δημάρχων, ἀγορανόμος [πρωθυ-

στέρως ὀνομασθεῖς ἀπὸ τῶν ἐν τοῖς ἔπειτα χρόνοις ἔργων αὐτοῦ]). Ἀνέκαθεν (ἀπὸ τοῦ 494 π.Χ.) κατεστάθησαν δύο ἀπὸ τοῦ 449 ἀπέβησαν πολιτικοὶ ἄρχοντες. Τῷ ἔτει 367/6 κατεστάθησαν ἄλλοι δύο ἀγορανόμοι, οἱ ἐπιδίδυροι (aediles curules). Ἐκτοτε οἱ μὲν παλαιοὶ ἐκείνοι aediles plebis ἐπισήμως ἐκαλοῦντο aed. plebi ἢ plebei (= plebeii) «δημωτικοὶ ἢ καταδεέστεροι ἢ ταπεινότεροι» ἀγορανόμοι, οἱ δὲ νεώτεροι aed. curules ἐκαλοῦντο «ἐντιμότεροι ἢ ἀμεινονες ἢ μεῖζονες ἢ καὶ κουρού(λ)ιοι». Οἱ aed. curules διεκρίνοντο τῶν aed. plebei ἔκ τοῦ ὅτι ἐκείνοι μὲν ἔφερον τὴν toga praetexta (i. λ.) καὶ ἐκάθηντο ἐπὶ τῆς sella curulis (i. λ.), οἱ δὲ τελευταῖοι ἔφερον ἀπλὴν τῆβεντον καὶ ἐκάθηντο ἐπὶ θρανίου (βάθρου, subsellium, i. λ.). Καθήκοντα τῶν ἀγορανόμων (Cic. leg. 3,7) ἦσαν: α) cura urbis, ἡ κυρίως ἀστυνομία (ἐπιμέλεια δημοσίων ὁδῶν, δημοσίων οἰκοδομημάτων καὶ τόπων μέχρι καὶ τοῦ α' ὀκτασταδίου ἐκτὸς τοῦ περιβόλου τῆς Ῥώμης. Ἐνταῦθα ὑπάγεται καὶ ἡ τῶν δημοσίων ὑδραγωγείων καὶ ὑδάτων ἐπιμέλεια, ὡσάντως ἡ ἐποπτεία τῆς ἐν τῇ πόλει δημοσίας τάξεως, εὐκοσμίας καὶ δημοσίας ὑγείας). β) cura annonae, ἡ κυρίως ἀγορανομία (ἐπιμέλεια τῆς τιμῆς μάλιστα μὲν τοῦ σίτου ἀλλὰ καὶ τῶν ἄλλων τροφίμων, ὅπως ταῦτα εἶναι εὖωνα, ὥς καὶ ὁ ἔλεγχος τῆς ἀκριβείας τῶν μέτρων καὶ σταθμῶν). γ) cura ludorum ἐπιμέλεια τῶν δημοσίων ἀγώνων καὶ θεαμάτων (παρσκευὴ καὶ διακόσμησις αὐτῶν),

τῶν μὲν ludī plebei ὑπὸ τῶν aed. plebei, τῶν δὲ λοιπῶν ὑπὸ τῶν aed. curules (μετὰ τινων τροποποιήσεων). Πλείονα ἰδ. Βάση, Ῥωμ. Πολιτ. σ. 387-409.

→ ἐν ἐπιγραφαῖς aedilis I² 7,4 καὶ 9,4 καὶ aediles I² 8 καὶ I² 37.

aedilitās, ātis θ. (aedilis). 1. ἀγορανομία, τὸ ἀξίωμα ἢ λειτουργημα τοῦ ἀγορανόμου. curulis (magnificentissima, ornatissima Ci) Cic. Brut. 264, munus -is Cic. off. 2,57. -em petere Ci, -e se abdicare (ἀποτιθεσθαι, παραιτοῦμαι ἀπὸ τῆς ἀγορ.) Liv. 39,39,9. -em inire Su, -em capere L, -e fungi (ἐπιτελῶ τὴν ἀγορὰν. λειτουργίαν) Cic. off. ἔ.δ. Ta, alquem -e deicere Ci. Verr. 1,23 ἢ efferre Ta, in -e Ci, ex -e Ci, C, L, post -em Ci. Ὁ πλθ. ἀναφέρεται εἰς τὰς κατὰ καιροὺς ἀγορανομίας Cic. Verr. 5,133. off. ἔ.δ. Ἀστέως: -em gerere (ἀσκῶ ἀγορανομίαν) Plaut. Stich. 353. 2. ἀξίωμα ἐκτὸς τῆς Ῥώμης. Suet. gramm. 30.

aedis, ī. aedes.

aeditimus, ī. aeditumus.

aedituēns, ntis (aedem tuens) = aeditumus, aedituus. aedituentes Lucr. 6,1275 (π. Gell. 12,10,8) ὡς πρὸς τὸν τύπον πρβλ. omnituentes) ἔ.λ.

aeditumor 1 (denomin. τοῦ aeditumus, § 73) εἶμαι ἱεροφύλαξ, ναοφύλαξ. Pomp. Atell. 2 (π. Gell. 12,10,7).

aeditumus, ī ā. (κυρίως ὁ ἀνήκων εἰς τὸ aedis μετὰ τῆς καταλήξε. -tumus [= timus] πρβλ. finitimus, maritimus, legitimus, § 41) μετὰ δὲ

τοὺς χρόνους τοῦ Κικέρωνος *aedituus*, ἰ ἀ. *Se Pl Ta Su* [κατὰ παρετυμολογίαν a tuendis aedibus] = *aedis sacrae tuitor*, δηλ. *curam agens*). *Γλωσσ.* νεοφυλάξ, ναοφυλάξ, νεωκόρος, σηκοφυλάξ, ἱεροφυλάξ. *Plaut, Curc.* 204, *Vr* (π. *Gell.* 12, 10,4), *Ta, Pl*, κ.ἀ. *Μτφρ.* (περὶ τῶν ποιητῶν) *est operae pretium cognoscere, qualis aedituos habeat belli spectata domique virtus* (ἄξιζει τὸν κόπον νὰ μάθωμεν ὁποίους θεματοφυλάκας [διαπρυσίους κήρυκας, ἐγκωμιστάς] ὀφείλει νὰ ἔχη ἡ ἀρετὴ, ἣτις ἐδοκιμάσθη ἐν πολέμῳ καὶ ἐν εἰρήνῃ *Hor. ep.* 2, 1, 230 *Suet. Aug.* 5, 2).

Aedituus, ἰ ἀ. *Valerius Aedituus* Β. Αἰδίτουος, παλαιὸς ποιητὴς *Gell.* 19, 9, 10. *Apul. apol.* 9.

aēdōn, onis (αἰτ. -ona) ἀ. ἀηδὼν = *lusciniā*. *tristis* *Sen. Ag.* 671. *silvestris Petr.* 131, 8 p. Ἰδ. *Philomēla*.

Aedos, πόλ. Αἰθιοπίας μεταξὺ Συήνης κ. Μερόης **Plin.* 6, 180 (v. *Aedosa*). ἄ. λ.

Aeduī, i. *Haedui*.

Aeēta (**Aeētas** Αἰήτας *F*, ἢ *Aeētēs O* κ.ἀ.), ae (αἰτ. -tam *Ci* κ.ἀ.) -tēn *Se, VF*, -tān **Vr*. κλητ. -a *Ci*, ἀφ. -ā *Ci*) ἀ. *Ci, Sall., fr.*, *O* κ.ἀ. Αἰήτης, βασιλεὺς τῆς Κολχίδος, πατὴρ τῆς Μηδείας.

Aeētēus (**Aeētaeus**) β. Αἰήτειος, τοῦ Αἰήτου. *fines* (ἢ Κολχίς) *Ca.* **Aeētius** 3 = *Acetaeus* (Αἰήτιος). *foedera VF*, *heros* (ὁ **Ἀψυρτος*), *prōles* (ὁ **Ἀργος*) *VF*, *tellus* (ἢ Κολχίς) *VF*, *virgo* (ἢ Μηδεία)

VF. Aetis, idos θ. Αἰητίς (ἢ Μηδεία) *VF. Aeētias*, adis θ. Αἰητιάς (ἢ Μηδεία), *fallax O. Aeētīnē* (πρὸβλ. *Nerīne*), -ēs θ. Αἰητίνη (ἢ Μηδεία) *Phāsias -tīnē* (ἢ Μηδεία) *Ovid. epist.* 6, 103.

Aefula, ae θ. κώμη ἐπὶ ὑψωμάτων τοῦ Λατίου μεταξὺ Τιβούρων καὶ Προινέστης *Hor. c.* 3, 29, 6. *Liv.* 32, 29, 2. **Aefulānus** β (καὶ ἐν ἐπιγρ. *Aeflanus*), Αἰφουλανὸς *H, L. arx L.* Οὐσ. **Aefulānus**, ἰ ἀ. ὄν. ἀνδρὸς *Μl.* Πλθ. **Aefulānī**, ὄrum ἀ. οἱ κάτ. τῆς *Aef.* **Plin.* 3, 69 (v ὕν *Aesolani*). **Aefulum**, ἰ οὐ. (= *Aefula*). *Vell.** 1, 14, 8 (*Hüb.* n, vñ *Aesulum*, i. λ.).

Aegae (*Aegaeae, Aegēae, Aegīae*), ārum θ. 1. ὄνομα διαφόρων πόλεων α) *Aegae, Αἰγαί* (Αἰγή, Αἰγαία), πόλις τῆς Μακεδονίας, ἢ **Ἐδεσσα* (τὰ *Bodēnā*) *N. Pl.* β) *Aegaeae Αἰγαί* (Αἰγαῖαι), π. τῆς Μυσίας (Αἰολίδος) *Plin.* 5, 121 (5, 140?). γ) *Aegae Αἰγαί* (Αἰγή, Αἰγαία, Αἰγέαι (vñ *Αγὰς ἢ Αγὰς Κάλαι*), π. τῆς Κιλικίας *Luc. Plin.* 5, 91. *Tacc. ann.* 13, 8, 4. δ) *Aegae*, π. τῆς Εὐβοίας *St.* ε) π. τῆς Ἀχαΐας, i. *Aegium*. 2. νῆσοι παρὰ τὰς ἀκτὰς τῆς Ἰωνίας πλησίον τῆς Σάμου καὶ τῶν Κορσεῶν *Plin.* 5, 135. *Aegēātēs*, is (ἀφαίρ. -ē, αἰτ. πλθ. -ātēs) Αἰγείατης. α) Αἰγαῖος, Αἰγαῖεύς, τῶν Αἰγῶν τῆς Μακεδονίας, **Ἐδεσσαῖος*, **Ἐδεσσηνὸς Vell.* 2, 70, 4. β) τῶν Αἰγῶν τῆς Μυσίας *Tac. ann.* 2, 47, 4. Πρὸβλ. καὶ *Aegeadēs* (αἰτ. πλθ. -das) *Iust.* 7, 1, 10 (τῆς Μακεδονίας i. ἀνωτ. 1).

Aegaeōn, ὄνις (αἰτ. ὄnem *Pl.* καὶ -ὄνα *Ovid. m. 2, 10. St*) Αἰγαίων (γεν. -ωνος) ὁ Βριάρεως ἐκατόγχειρ (*Verg. A. 10, 564*), υἱὸς τοῦ Οὐρανοῦ καὶ τῆς Γῆς *St. Pl. 2*. θεὸς ἐπώνυμος τοῦ Αἰγαίου πελάγους ἢ κατὰ *μνμ.* τὸ Αἰγαῖον πέλαγος *Stat. Th. 5'288. Ἱ.* καὶ *Aegon*.

Aegaeus (*Aegeus*) 3. Αἰγαῖος. *Venus* (ἀναδυθεῖσα ἐκ τοῦ Αἰγαίου πελάγους) *St.*, mare *Ci* (τίθεται ἢ νοεῖται τὸ Αἰγαῖον [πέλαγος]) *H*, pelagus *Vr.*, aequor *O*, fluctūs *Me*, gurgēs *Ci*, procellae *St.*, *Neptunus V*, *Nereus St.* **Aegaeum** (*Aegeum*), ἰ οὐ. τὸ Αἰγαῖον (πέλαγος), ὁ Αἰγαῖος (πόντος) *O*, *Ve*, *Me*. *Hor. c. 2, 16, 2* (γενικῶς πρὸς δήλωσιν θαλάσσης ἐπικινδύνου) *πρβλ. καὶ αὐτόθι c. 3, 29, 63 per Aegeos tumultūs* (ἐν μέσῳ τρικυμίας ὥς ἢ τοῦ Αἰγαίου) *κ.ἄ. Τροπ.. Cic. leg. 3, 36 (i. simpulum).*

Aegaleōs ἄ. Αἰγάλεως, ὄρος τῆς Ἀττικῆς (*πιθ. ταυτὸν τῷ Aegialeus Plin. 4, 24*) *Stat. Th. 12, 620.*

Aegātes, ium (*insulae*) θ. Αἴγουςσαι (*Πολ. Στέφ. B.*), Αἰγοῦσαι (*Πτολ.*), ἢ *Aegūsa Phorbantia* καὶ *Hiera* τρεῖς νῆσοι (*νῦν Favignana, Levanzo καὶ Maritimo*) πρὸς Δ. τῆς Σικελίας παρὰ τὸ Λιλύβαιον, γνωσταὶ ἐκ τῆς ναυμαχίας τοῦ ἔτους 241 π.Χ. *Ve. L. N. S. καὶ Aegātae* (*Aecātae Iord. Rom. 176*), ἄrum, θ. *Mel. 2, 105. Flor. epit. 1, 18, 33. Nep. Han. 1, 3. Sil. 2, 309. 4, 97. 5, 246 (-tes). geminas Aegatis* (τὰς δύο πλησιεστέρας εἰς τὴν ἀκτὴν, τὴν *Aeg.* καὶ τὴν *Phorb.*) *Si. Μνμ. α)*

ἢ παρὰ τὰς Αἰγούσας ναυμαχία *Sil. 1, 61 κ.ἄ. β)* εἰκὼν ἐν θύρᾳ ναοῦ) *Sil. 1, 621.*

aeger, gra, grum (μΣ *Lu, Y Si G Ap.*) ἄρρωστος, νοσῶν, ἀσθενής, *συν. aegrotus (ἀντίθ. sanus). I.* ὡς πρὸς τὸ σῶμα: 1. (ἐπὶ ἀνθρώπων ζώων φυτῶν) α) ἀπολ. ἐξ ἀσθενείας προσβεβλημένος *P Te Vr Co Ci V H O L Iu. St κ.ἄ. β)* κεκμηκὼς *L V O St Lu κ.ἄ. γ)* τετραυματισμένος *V O St Si.* -aegro corpore esse (νοσῶ, εἶμαι ἀσθενής) *Ci*, graviter aeger *Ci*, aegrum simulare (προσποιοῦμαι ὅτι εἶμαι ἀσθενής) *L*, gravi morbo *Ci κ.ἄ. periculoso morbo L*, pulmonibus *Lucil. fr.*, vulneribus *N*, corpore *Cu*, pedibus (ἐξ ἀρθριτιδος, ἀρθριτικός, ποδαλγικός) *S G Te S Q*, oculis *L*, pars militum autumni gravitate *S*, fluore *Ce*, senio *St*, longā siti *VF*, planctibus pectus *Pe*, ex vulnere *Gi C L Cu* (μετὰ γενικῆς σπανιότητος) cuius morbi aeger erat *VM*, aegra corporis *Psychē Ap.*, manum (αἰτ. τοῦ κατὰ τὴν πονῶν τὴν χεῖρα) *Tac. h. 4, 81. pedes Gell. 19, 10, 1. 2.* (κατὰ προσωπ.) rei publicae partes (*συν. labantes νοσοῦντα, σφαλλόμενα, κλονούμενα*) *Ci*, civitas (*συν. iacens*) *L, Se*, res publica (*συν. saucia*) *VM*, aegra vulnere *Ausonia Si* (aegra Italia *Ta*), aegra municipia et discordantia (ἰσοπολιτίδες νοσοῦσαι ἐκ στάσεων, νοσοῦσαι καὶ στασιαστικαὶ) *Ta*, diris vororibus aer (λοιμώδης ἐκ δυσωδῶν ἀναθυμιάσεων) *St. Οὐσ. aeger, grī ἄ. Ci C V H O L Ce κ.ἄ. aegrum, ī οὐ. aegrī*

aliquid (τί τὸ νοσοῦν, τὸ νοσηρὸν ἐν τῇ πολιτείᾳ) *L*. Πλθ. *aegra* (τὰ νοσοῦντα τοῦ σώματος μέρος) *Se*, νόσος, νόσημα *Plin.* 30,64. **II.** 1. ὡς πρὸς τὴν ψυχὴν νοσῶν, νοσηρός. *aeger* ab animo (δύσθυμος) *P*, animo *E*, animō (ἡθικῶς, ἀντ. corpore σωματικῶς ἀσθενής) *Liv.* 21,52,3. *Plin.* ep. 9,22,3. *mentibus VF*, (μετὰ τοπ. πτώσεως *animī aeger* ψυχικῶς ἀσθενής *L Cu Si Ta, consiliī S St*), *ingentibus curis* (ἀφαιρ. τῆς αἰτίας· τὴν καρδίαν ἐσθιόμενος ὑπὸ μεγίστων φροντίδων, μερίμναις ἐκτετηκῶς) *V*, amore *L* (πρβλ. *aegra amans* [τὸ *amans* οὐσιαστικῶς] ἢ ἐρωτόβλητος, ἢ πάσχουσα ἐξ ἐρωτος *V*), *metū VF*, timore *Ta.* (*timoris Si*), *morae* (*morā* ἔνεκα χρονοτριβῆς *Ta*) *Luc.*, *delictī Si*. Ἀπολ. *Ci S O L Se* κ.ἀ. *mortales aegri* ('δηλοὶ βροτοὶ' Ὀμ.) *Lu V H*, *invidia* (προσωπ.) *laetis* (ἀφαιρ. ὁ μέγας φθόνος, ὅστις παροξύνει ἔνεκα τῆς εὐτυχίας τοῦ ἄλλου) *St.* 2. (ὡς πρὸς τὴν δύναμιν τῆς νοήσεως), ἀσθενής τὴν σκέψιν. Ἀπολ. *mens* (= *imbecilla*) *Se*, *cor Iu*, *hic aeger est animo Se.* 3. (ἐπὶ διεστραμμένων κλίσεων (μετ' ἀφαιρ. τῆς αἰτίας): *animus aeger avaritiā* (ψυχὴ προσβεβλημένη ὑπὸ τῆς φιλαργυρίας, τῆς φιλοχρηματίας) *Sall. Iug.* 29,1. *mens Se. oculi* (φθονεροὶ [*ζηλιάρδες*]) *Ta*, *genus humanum Se*, *animus* (= *corruptus* διεφθαρμένος) *Ta.* **III.** *Mtqr.* *vagītūs* (κλαυθμηρισμοὶ ἐπώδυνοι) *Lu*, *anhelitus* (δύσπνοια, βαρεῖα ἀναπνοή) *V*, *taurus* (= *anhelans* πνευστιῶν) *VF*, *balātūs* (βληχήματα

ἄρρωστα) *O*, *dolores* (πόννοι βασανιστικοί) *Lu*, *fides* (ἄστατος, ἀβεβαία, ὑποφερομένη) *Si*, *valetndo* (= *infirma* ὑγίεια ἐπισφαλῆς) *Cic. Brut.* 180. *senectus* (πρβλ. *aetate aeger* γήρα βαρὺς *G*) *O*, *Ta.* *amor* (ἐρως βασανιστικὸς) *V St*, *aegro in pondere menses occuluit* (ἀπέκρυψε τὴν ἐγκυμοσύνην τῆς) *Stat. Ach.* 1,672. *morte sub aegrā* (ὑπὸ τὰς τοῦ θανάτου φοβίας) *V*, *privatū* (= *privatus*) *doloribus aegris* (ἀπηλλαγμένος λύπης καὶ κακοῦ) *Lu*, *odia* (μίσος ἄοπλον) *VF*, *spes* (πλθ. ἀσθενεῖς ἀμυδραὶ ἐλπίδες) *Si*, *nil aegrius est* (οὐδὲν εἶναι χαλεπώτερον) *Lu* (πρβλ. *Sen.* ep. 94,74). *Oūs. aegrū*, *ī oū.* = *aerumna*. *plūs aegri quam* (*sc. plus*) *voluntatis cepi* (= μεῖζονα λύπην [πικρίαν] ἥσθάνθην ἢ εὐτυχίαν [χαρὰν] ἐδοκίμασα) *P*, *cui nil accidit aegri tempore in anteacto* (ὁ μὴ δομιμάσας στέρησιν ἐν τῷ παρελθόντι) *Lucr.* 5,17 (πρβλ. *avt.* 3,832: *anteacto nil tempore sensimus aegri*).

→ Συγκρ. καὶ *magis aeger* *Ovid. trist.* 4,4,43. *Stat. Th.* 1,546. Ὑπερθ. καὶ *maxime aeger* *Cic. Verr.* 2,5.

Aegetinī, ὄρυμ ἀ. λαδὸς τῆς Καλαβρίας. **Plin.* 3,105 (*νῦν Aezetini*). ἀ.λ.

Aegeūs (διονυλλ. ἐν τέλει ἑξαμ.), εἰ (αἰτ. -ea *O*), ἀ. (καὶ οὐ τῷ μέσῳ *Aegeūs*), Αἰγεύς, υἱὸς τοῦ Ποσειδῶνος (ἢ τοῦ Πανδίωνος), μυθικὸς βασιλεὺς τῶν Ἀθηνῶν, σύζυγος τῆς Αἰθρας, πατὴρ τοῦ Θησέως *Catull.* 64,213. *Ovid. m.* 7,454 κ.ἀ. *St.*